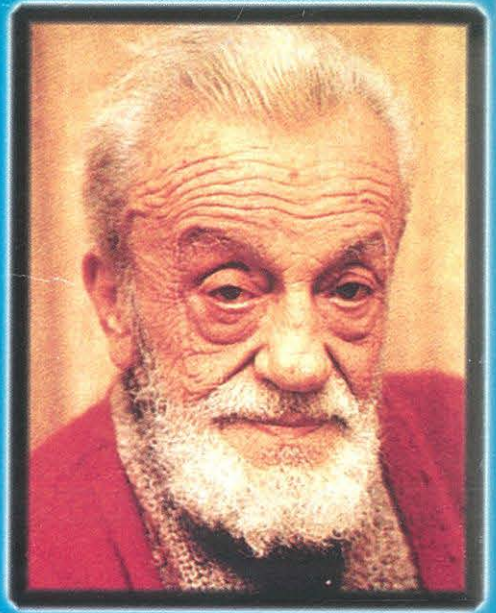

ÇETMi'nin SESİ

YIL: 2 SAYI: 10 Temmuz-Ağustos 1999

YA ŞİMDİ, YA HİÇBİR ZAMAN !...

GENÇLİĞE HİTABE

Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik...

Zaman bendedir ve mekân bana emanettir! Şuurunda bir gençlik...

Devlet ve milletin büyük çapa ermiş yedi asırlık hayatında ilk ikibuçuk asrının aşk, veed, fetih ve hakimiyetle süsleyici; üç asrını kaba softa ve ham yobaz elinde kenetleyici; son bir asrını, Allahın Kuranında belhüm adal dediği hayvandana aşağı taklitçilere kapırcı; en son yarım asrını da ısgal ordularının bile yapamayacağı bir cinayetle, Türkü madde plânında kurtarıldıktan sonra ruh plânında helâk edici tam dört devre bulunduğunu gören... Bu devirleri yükseltici aşk, çürütücü taklitçilik ve öldürücü küfür diye yaftalayan ve şimdi, evet şimdi... Beşinci devrenin kapısı önünde dimdik bekleyen bir gençlik...

Gökleri çökertecek ve yeni kurbaga diliyle bütün dikeyleri yatay hale getirecek bir nida kopararak Mukaddes emaneti ne yaptınız? diye meydan yerine çıkacağı günü kollayan bir gençlik...

Dininin, dilinin, beyninin, ilminin, ırzının, evinin, kininin, öcünün davacısı bir gençlik...

Halka değil hakka inanan, meclisinin duvarında Hakimiyet hakkındır düsturuna hasret çeken, gerçek adaleti bu inanışta ve halis hürriyeti Hakka kölelikte bulan bir gençlik...

Emekçiye Benim sana acıdığım ve yardımcı olduğum kadar sen kendine acıyamaz ve yardımcı olamazsın! Ama sen de, zulüm gördüğün iddiasıyla, kendi kendine hakkı ezmekte ve en zalim patronlardan daha zalim istismarcılara yakarı kaptırmakta başıboş bırakılmazsın!, kapitaliste ise Allah buyruğunu ve Resul ölçüsünü kalbinin ve kasanın kapısına kazımadıkça serbest nefes bile alamazsın!, ihtarını edecek... Kökü ezelde ve dalı ebedde bir sistemin aşkına, veedine, diyalektikliğine, estetikliğine, irfanına, idrakine sahip bir gençlik...

Birbuçuk asırdır yanıp kavrulan, bunca keşfine ve oyuncuğuna rağmen buhranını yenemeyen ve kurtuluşunu arayan Batı adamının bulamadığını, Türkün de yine birbuçuk asırdır işte bu hasta Batı adamında bulduğunu sandığı şeyi, o mübarek oluş sırrını çözecek ve her sistem ve mezhep, ortada ne kadar hastalık varsa tedavisinin ve ne kadar cennet hayali varsa hakikatının İslâm'da olduğunu gösterecek ve bu tavırla yurduna İslâm âlemine ve bütün insanlığa numunelik teşkil edecek bir gençlik...

Kim var! diye seslenilince, sağına ve soluna bakınmadan, fert fert Ben varım! cevabını verici, her ferdi Benim olmadığım yerde kimse yoktur! duygusuna sahip bir dava ahlakını pırlatıcı bir gençlik...

Can taşıma liyakatini, canların canı uğrunda cana can vermeyi cana minnet sayacak kadar gözü kara ve o nisbette strateji ve taktik sahibi bir gençlik...

Büyük bir tasavvuf adamının benzetişleriyle, zifirıkararlıkta ak sütün içindeki ak kılı farkedecek kadar gözü keskin bir gençlik...

Bugün, komik üniversitesi, hokkabaz profesörü, yalancı ders kitabı, çıkartma kağıdı şehri, muzahafat kanalı sokağı, fuşş albümü gazetesi, şaşkına dönmüş ailesi ve daha nesi ve nesi, hasılı, gūya kendisini yetiştirecek bütün cemiyet müesseselerinden aldığı zehirli tesiri üzerinden silkileyecek, kendi öz talim ve terbiyesine, telkin ve telbiyesine memur vasıtalarla kadar nefisini koruyabilecek, tekbaşına onlara karşı durabilecek ve çetinler çetini bu işin destanlık savaşını kazanabilecek bir gençlik...

Annesi, babası, ninesi ve dedesi de içinde olsa gelmiş ve geçmiş bütün eski nesillerden hiç birini beğenmeyen, onlara Siz güneşi ceketinizin astarı içinde kaybetmiş marka müslümanlarımsınız! Gerçek müslüman olsaydınız bu hallerden hiçbiri başımıza gelmezdi diyecek ve gerçek müslümanlığın ne idüğünü ve nasıl mı gösterecek bir gençlik...

Tek cümleyle, Allahın, kâinatı yüzüsuğu hürmetine yarattığı Sevgilisinin âlemleri manto gibi bürüten eteğine tutunacak, Ondan başka hiçbir tutamak, dayanak, sığınak, barınak tanımayacak ve Onun düşmanlarını ancak kubur farelerine denk muameleyle layık görececek bir gençlik...

Bu gençliği karşında görüyorum. Maya tutması için otuz küsur yıldır, devrimbaz kodamanların viski çektiği kamaştıran borularla ciğerimden kalemime kan çekerek yırttığım, kırandığım ve zindanlarda çürüdüğüm bu gençlik karşısında uykusuz, susuz, ekmezsiz, başımı secdeye mıhlayıp bir ömür Allaha hamd etme makamındayım. Genç adam! Bundan böyle senden beklediğim, manevî babanın tabutunu musalla taşıma, Anadolu kıtası büyüklüğündeki dâva taşıma da dediğine koymandır.

Surda bir gedik açtık; mukaddes mi mukaddes!

Ey kahbe rüzgâr, artık ne yandan esersen es!..

Allahın selâmı üzerine olsun!

Necip Fazıl KISAKÜREK

ÇETMİ'nin SESİ

YIL: 2 SAYI: 10 Temmuz-Ağustos 1999

YA ŞİMDİ, YA HİÇBİR ZAMAN !...

Fotoğrafları: Kerim BOZDAĞ

İÇİNDEKİLER

Dostluğa Çağrı - Mehmet BALCI	2
Durum- Kerim BOZDAĞ	3
Ya Şimdi, Ya Hiçbir Zaman - İbrahim DİVARCI	4
Ahmet BAYRAM	5-7
Hiz. Ali'den Kurtuluş Tavsiyeleri	8
Geçmiş Bir Olay - Mehmet ŞEVİK	9-10
İçimizden Biri/Abdurrahman KARADENİZ	11
Haberler	12
Dost Bir Tebessüm - Gökhan YAMANGÜL	14-15
Şefkat Kapısı	16
Bu İnkılâbın Kadınları -N. Fazıl KISAKÜREK	17
Hatıra - Dr. Ali ÖZEL	18-19
Balcı Ailesi	20-21
Verem - Dr. Ali ÖZEL	22
Türk Müziğine Son Darbe - Hakan YAMAN	23
Sizin Fotoğraflarınız	25
Çetmi'ye Özgü Yemekler	26
İzlenimler - Hasan BOZDAĞ	27
Avıdan Avcıya - Mehmet KARACA	28
Çocuk Sayfası	29-30
Ölüm	31

Sayı : 9 Mayıs - Haziran /99

ÇETMİ'nin SESİ Mahalli Dergi

**Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına**

Sahibi ve Yazı İşl. Müd.
İbrahim TIKIR
Tel : 0.332 351 79 44

ADRES
Rampalı Çarşı No: 186
KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU
Mehmet BALCI
Abdurrahman ÖNDER
Nurettin ÖZEL
Hasan UYSAL
Niğmetullah UÇAR
Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ
ANTALYA: Mustafa ÖGÜT
0 242 24 7 97 32
Erol BOZDEMİR
0 242 243 58 31
İZMİR: Ali ASLAN
ANKARA: Enver ÖZEL
İSTANBUL: Kerim TIKIR
BURSA: Mahmut UÇAR
FRANSA: Eyyüp AKBOĞA
ÇETMİ: Hüseyin GÜÇLÜ
ALMANYA: Hüseyin
Göktürk
ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI:
İbrahim TIKIR
VAKIFBANK MERKEZ
ŞUBESİ
2037279 Konya
GRAFİK & BASKI
Arı Ofset
Kalecik Mah. Altınbay Sk.
T.H.K. Pasajı Kat.2 KONYA
Tel: (0.332) 350 42 21
Fax: (0.332) 350 17 04

SELAM İLE

Hüseyin Alp ÖZEL

Yepyeni bir sayı ile yine karşınızdayız.

*Zengin bir muhteva, yoğun bir ilgi... Artık ses-
imiz sadece Çetmi'de değil yurdun dört bir
yanında yankılanmakta... Sesimiz güir
sadamız güir...*

*Çağrımız birliğe, beraberliğe ve
kardeşliğe....*

*Çetmililer gününün istenen manada, zengin,
doyurucu olacağına olan inancımız tam.*

*Sizlerin ilgi ve alakası ile daha güzel
yarınlar kurulacak, yaşanmaya değer hayatı
yaşanacaktır.*

Selam ve dua ile...

DOSTLUĞA ÇAĞRI

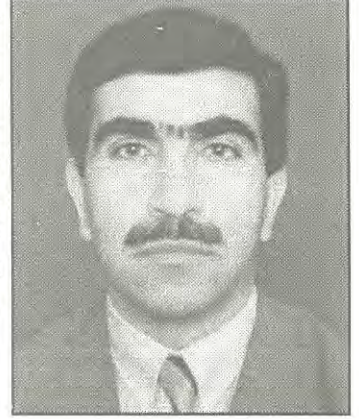
Mehmet BALCI

Saygıdeğer Çetmi'nin Sesi okurları; bu sayımızla 10. kez sizlerle beraber olmak, 5. Dostluk, Sevgi ve hoşgörü şöleninde birlikte bulunmak bahtiyarlığına erişmek üzereyiz. Gerek dergi ve gerek hoşgörü şöleni küçümsenecek hadiseler değildir. Dünyanın meşekkatinde, maişet derdinden, bitmek tükenmek bilmeyen emel ve arzular-dan vakit ayırıp da, akrabalarla ve dostlarla iletişim kurmak ve bir araya gelebilmek çok daha kolay oluyor. Bu köprüleri dergimizle kurabilir, dostluk mesajlarını dergimize ulaştırabilir, senede bir de olsa Çetmi'de sevgi yumağı oluşturmakla birlik ve beraberliğimizi perçinleyebilir, yıllarca görüşmediğimiz akraba ve dostlarla bir araya gelebiliriz.

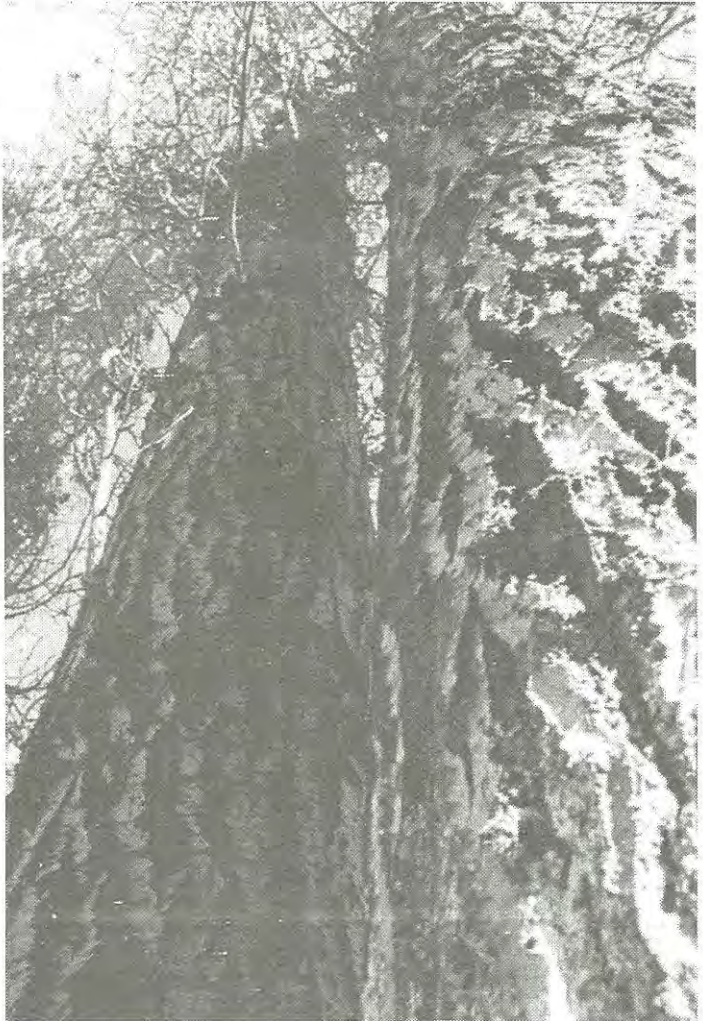
Bu vesile ile bütün hemşehrilerime ve gönül dostlarıma bu çağrıyla tekrarlamak istiyorum. Her türlü ön yargı ve peşin fikirleri bir tarafa atarak, şahıslar ve kurumları yargısız infaz yapmadan, nerede ve hangi görevde olursak olalım düşüncemiz, partimiz ve rengimiz ne olursa olsun 22 Ağustos 1999 Pazar günü Çetmi'de buluşalım. Çetmi'nin Sesini dinleyelim. Dergi ve davetiye kendilerine ulaşanlar, her yere ve herkese duyursunlar çağrımızı. Güzellikleri ve dostlukları beraber yaşayalım. Uçurum harmanının güzel havasını ve doyumsuz manzarasını beraber çekelim içimize. Aşıkların sazlarından ve sözlerinden Çetmi'yi ve Çetmili'yi dinleyelim. Çetmi'nin sesiyle dünyaya dostluğu ve sevgiyi ilan edelim. Yaşlı dünyamız her şeyden çok bu sevgiye ve barışa muhtaç.

Burası dostlar sofrası, biz de bu sofrada geç kalmadan yerimizi alalım. Hasret-duyduğumuz dostlarla kucaklaşalım. Gençliğimizi bir biri ile tanıştıralım. Çetmi'nin sesi; gençliğin gür sesiyle daha uzaklara duyurulsun. Aşıklar sultanı mevlana'nın; "Gel, gel ne olursan ol, yine gel" çağrısını gönüllerimizde hissedelim. Yunus'un "Gelin tanış olalım, işi kolay kılalım, sevelim sevilelim, dünya kim-

seye kalmaz" ölümsüz çağrısını içimize sindirelim de basit mazeretlerin arkasına sığınmadan Çetmi'liler gününe mutlaka iştirak edelim. son söz yine bir gönül dostu'nun "Baki kalan bu kubbe-de hoş bir seda imiş"

MEHMET BALCI
ÇETMİ BELEDİYE BAŞKANI

Çetmililer Günü' nün Düşündürdükleri

Birlik ve beraberliğin, dayanışma ve kaynaşmanın en güzeli sergilenmekte bugün. Dost simalar birbiriyle karşılaşmanın hazzını yaşarken, akrabalar birbirine kavuşmakta ve hasret gidermektedir.

Çetmililer Günü yörenizde yaşayan insanların geleceğini ilgilendirecek önemli bir toplantı haline gelebilir ve getirilmelidir. Bu günü daha uzun bir süre ile ve çeşitli aktivitelerle zenginleştirip birkaç güne hatta bir haftaya yayabiliriz.

Öncelikle civar kasaba ve köylerin de ilgisini çekebilecek etkinliklere yer verilmeli ve o insanların aktif bir biçimde katılımı sağlanmalıdır. Bunu sağlamak için araştırma ve geliştirme projelerine ağırlık verilmelidir. Mesele bir hafta süre ile yöre mekanları oluşturulabilir. Bunun için Bolay, Balcılar, Afşar, Ilıcınar ve Keciören'li yöneticilerle diyaloga girilip o yöre insanların ürettiği-sattığı mallar sergilenip pazarlanabilir. Bir an için yörük pazarının bir hafta süreyle Çetmi'de kurulduğunu düşünelim.

Ayrıca her güne yayılmış değişik etkinlikler düzenlenebilir. Bunlar tiyatro gösterileri, ses sanatçılarının programları, yörenin sorunları ile ilgili toplantılar, dia gösterileri, fotoğraf sergileri, toplu geziler, hatta konferanslar v.s. şeklinde tertip edilebilir.

Yukarıda saymış olduğumuz hususlarla yapılacak çalışmalarından ileriki yıllarda çok verimli sonuçlar alınabileceği kanaatindeyiz. Yörenin tarihi, tabii dokusunu koruyucu zenginleştirici tedbirler alınmalı, ağaçlandırma faaliyetleri konusunda diğer belediyelerle müşterek hareket edilecek zeminler oluşturulmalı,

kısa ve orta vadede yapılabilecek işler noktasında hedefler belirlenmelidir.

Bundan 20-30 yıl önce Çetmi'de mevcut 16 demirci dükkanından bugün hemen hemen hiç bir tanesi kalmamıştır. Halbuki Çetmi'de üretilen aletler yörede ün salıcı özelliklere sahip kaliteli mallardır. Orak, kazma, balta, keser, çekiç v.s. üretimi standart ve seri hale getirilebilir ve bunlar yurt içinde ve Çetmi'de pazarlanabilir. Böylece hem bu meslek erbabları sanatlarının gereğini icra eder, hem bu meslek ayakta kalır ve yeni açılımlarla, zenginleştirilip, büyütülen ilave müesseseler aracılığıyla kalkınmanın kapıları aralanır.

Dokumacılıkta doğru usul ve metodlarla, zenginleştirilmiş çeşitleri ile (kilim, halı, seccade) daha da cazip hale getirilebilir. Bunun için yöreniz-

de yatırım yapacak girişimciler aranıp bulunmalı ve teşvik edilmeli.

Bugün Boğaziçi köylerinin tamamı kavak ağacı istilasına uğramış vaziyettedir. Bu sayede de bahçeler verimsizleşmiş, meyvecilik ve sebzeçilik ölmüştür. Kavak ağaçlarından elde edilebilecek gelir onun ancak nakliyesini kurtarır bir vaziyettedir ve bir kavak ağacı 30-40 senede yetişmektedir. Yöreniz arazilerini kavak ağacı istilasından(!) kurtarıcı tedbirler bir an önce alınmalı ve bilimsel yöntemlerle ziraatçiliğin kapıları aralanmalıdır. Meyve ağaçlarının budanmasından ekim dikime kadar herşey ziraatçinin gözetim ve denetiminde onların önereceği doğrultuda yapılmalıdır. Bu hususlarda civar belediyeler ile işbirliği yapılarak ortak tedbirler alınmalı, yatırımlar gerçekleştirilmelidir. Ortak girişim ile kurulacak bir ke-reste fabrikası, kavak ağaçlarını işleyip mamül hale getirebilir.

Hayvancılık konusunda başlatılacak girişimler, ormanlarımızı geliştirici tedbirlerle birlikte düşünülmelidir. Ormanları tahrip edici, gelişmesini ve büyümesini engelleyici hayvanların beslenmesinden kaçınılmalı, bunun yerine alternatif hayvancılık geliştirilmelidir. (Arıcılık, süt inekleri, etlik hayvan bakımı v.s.)

Çetmililer Günü sadece günü kurtarmanın ve günümüzü gün etmenin değil, yarını kurmanın geleceği şimdiden görüp ona göre hazırlanmanın günü olsun! Dilek ve temennimiz budur...

YA ŞİMDİ YA HİÇBİR ZAMAN ! ...

Önce Adem ve Şeytan, nihayetinde Habil ve Kabil ve İkrime.

Sonrası malumunuz hikâye.

Akşamları Ademoğulları cennetleri ve cehennemleri aralarında paylaştılar. Kimi ateşe, kimi güle düştü. Onlar İbrahim'leri ve Nemrut'ları bölüştü. Ve sonra bazıları çemberin içinde kaldı, bazıları dışında. Gördüler ve iman ettiler. Bundan sonra hikâye sürdü gitti. Gördüler ki peşisıra koşar adım gittikleri kendi alinyazılarıydı.

Gün oldu, tufan gördü. Adem oğulları/kızları. Gün oldu cennet bağları serildi ayaklarının altına. Ardına düşüp yürüdükleri Nuh'u gördüler. İnkârı ve isyanı, Nuh'un gemisine binmeyen karısı ve evladlarını gördüler.

Kışları, baharları, gülü ve günü gördü. Çölü ve Nil'i gördü. Kör kuyulara mahkum bir güzel insanı; Yusuf'u gördü. Ve Yusuf

Ademoğullarından pay ettiğini gördü. Ve insanlar eğilmeyen ve inanan, hapishaneyi bile Medrese-i Yusuffiyye yapan şuru gördüler.

Ve tarih ve zaman insanlığın hafızasına şerh düştü. Firavun saraylarında Asiye'lerin varlığını...

Ademoğulları yaşadıkça kazananların ve kaybedenlerin trajedisinin iki kahramanı; Musa'yı ve Firavun'u unutmayacağını gördü.

Kavminin ihanetine uğrayan Harun'ları, İftiraya uğrayan Meryem'leri, ismiyle müsemma İbrahimleri gördü. Aydınlığı ve karanlığı gördü.

Ademoğulları, hayatın temelinde yatan ahengi gördü. Kainatın ne güzel bir kitap olduğunun farkına vardı. Tahammül üzere Eyyüb'ü sabrı üzere Yakub'u gördü. Güle düşen ciğ tanesini, çöle düşen yağmuru, sabırla büyüyen ve çınar olan mini-

cik tohumu gördü.

Fetretler içinde müjdecileri, yeisler içinde ümit varlığı gördü. Ve ispiyonlanan İsa'yı gördü.

Karanlıklara doğan Nur'u, kâinata anlam veren o güzel insanı gördü. Her zulüme karşı duran ve davasını herşeyden/herkesten üstün tutan, yaratılandan en güzelini gördü. Kendine taş atanların bağışlanması için Allah'a dua eden gönül adamı; o Resülü gördü. Şükreden kulların en güzelini, efendim, rehberim, şefaatçim Hz. Peygamberim, Hz. Muhammed (S.A.V.)' i gördü.

Ve Ademoğulları bir su kenarında toplanıp sudaki akse bakarak cennetleri cehennemleri pay eden kendi nesillerini gördü ve Adem her akşam cennetleri ve cehennemleri bölüşen kendi oğullarını/kızlarını gördü. Ve bu akşam ey Ademoğlu/kızı siz, ne görmektesiniz?

AHMET BAYRAM

“Çetmi'nin uzun yıllar imam hatipliğini yapmış değerli hocamız Ahmet Bayram, 1974' yılında hacca gitti ve orada vefat etti. Kendisinin her Çetmi'li üzerinde

büyük emeği var. Onunla ilgili bilgileri almak için oğlu Hasan Bayram'la, Konya'da buluştuk. Ve okuyacağınız röportajı gerçekleştirdik.

Hasan Bayram 1945 Çetmi doğumlu. 1977'de Almanya'ya gitti ve 1983'de dönüş yaptı.

Köyümüzün değerli alimlerinden
Ahmet Bayram Hoca Efendi

- Ahmet Bayram kimdir?
- Babası Ahmet Bayram. 1324 doğumlu. Küçük Hasan Efendi'nin oğlu. Annesi Çilekler'den. Rahmetli Çilek Hasan'ın kızı.

Öğrendiği ilmi babasından tahsil etti. Yeni harfleri Ali Efendi isimli bir öğretmen öğretmiş.

Dedemden sonra Hatıp rahmetli camide görev almış. Bir-iki sene gibi bir zaman sonra babam camii'nin imamlığına başlamış. 2-3 sene sonra bir yıl İhsan Hocaefendi görev yapmış. Sonra babam 30-35 sene bilfiil hem köyümüzün çocuklarını okuttu, hem de imamlık yaptı.

Babamdan önce, onun babasının babası Altınlı Mustafa

Efendi köyün çocuklarını okutmuş. Altınlı Mustafa Efendi denmesinin sebebi, yüz ya da gözünde bulunan bir rahatsızlık vesilesiyle bulundurduğu altındanmış.

Ezan türkçeleştirilince Hasan dedem okumuyor. Okumadığı için köyün öğretmenini Ali Efendi tarafından şikayet ediliyor. Dedem her zamanki gibi çocuk okuturmuş. Yalnız gizli ve kaçak olarak. O zamanlar Ekinlik mevkiinde (eski okulun bulunduğu yerde-şimdi lojman olan yerde) medrese varmış. Medrese kapatılınca dedem rahmetli evinde okutmaya başlamış köyün çocuğunu. Ebem bir kulağı kırıste etrafı gözetliyor... “Çingir’den müfreze çıktı geliyor” demişler. Talebeler kaçacağız diye merdivene hücum ediyor. Bu arbedede merdiven kırılmış ve ebem düşmüş, yaralanmış, o yara ile vefat etmiş.

Babam hayatı müddetince köyün bütün çocuğunu okuttu. Kur’an-ı Kerim ve namaz sürelerini öğretti. Onun gibi insanların köylü üzerinde büyük tesiri vardı. Köyde eskiden kahvehanelerde oyun oynanırdı. Oynanmaması için gayret sarfetti ve kaldırdılar. Köylüler arasında meydana gelen ihtilafları çözerdi. Köyde evlenmek isteyenleri sevdiğine veririr ya da aldırırdı. Zorla güzellik olmaz” ilkesine göre hareket ederdi. Hiçbir kötülük

düşünmezdi. Kendi emsallerinden ziyade gençlikle uğraşır, onlara doğru yolu göstermeye gayret ederdi. Her sene ilkokulu bitirmiş 40-50 çocuğa Kur’an, 70-80 küçük çocuğa namaz sürelerini öğretirdi.

Kafes Hasan’ın Mehmet’le tarla öküzü güderken Ulu-yol’dan sabah ezanını dinlerdik. Ulu-yol, yörüklerle bizim köyün sınırındır... ve köyün uzaklığı yaya 2-3 saatlik bir mesafededir. Babamın o sesi, köylülerimizin de takdir edeceği gibi Allah C.C’nün lütfuydu. (Şimdi aynı yere 3-4 hopörlör ile ezan sesi ulaşıyor.)

Çok çalışır, işin en güzelini severdi. Çalışmaya gitiklerinde beylik kazmasının gübleğisi toprağa gömülmezse kazma vurduk saymazlarmış... (Gübleği; kazmanın tamamı)

1974’te hacca gitti. Bütün hemşehrilerimizle helalleşti, vedalaştı.

Hac farızasını yerine getirip efendimizle vedalaştıktan sonra Türkiye’ye dönüş için otobüse biniyorlar. Bu arada bir müşteri gelmemiş. Arabada sıcağın daralmış. Yanında bulunan arkadaşına” Ben çıkıp bir hava alacağım” demiş ve inmiş. Arabanın arka kısmından yola doğru çıkmış... Edirne’li bir tek şahsın kullandığı otobüs çarpıyor. O anda babam

yere düşüyor. Bir kez kelime-i Tevhit söylüyor, zemzem suyu içiriyorlar ve orada vefaat ediyor... Konuştuğu zata haber verilmiş. Onlar ne gerekiyorsa yapmışlar ve Cennet-ül Baki kabristanlığına defnedilmiş.

Ben 1983’te hacca gittiğim vakit orada Kaşıkçı Ali Rıza Efendinin torunlarından bir zattan öğrendim bunları... Babamın kesin orada olup olmadığını tetkik için kabristan bekçisinden kaydını istedim. Kabir numarasını sen aramakla bulamazsın dediler.

Ölüm haberini ilk duyduğumda yıkılmıştım. Şimdi bütün geçmişlerimize Allah’dan rahmet diliyorum.

Orada Kaşıkçı Ali Rıza Efendinin torunu olan zatın benim yanımda görevlendirdiği kişilere cenaze masraflarını ödeyeceğini söyledim. “Aman, böyle bir mevzuu duymasın, bizi de seni de affetmez” dediler. Vedalaştık, helalleştik...

Babamın yanında görev yapan bir Hüsem’in Ahmet denen hocamız vardı. O, namaz sürelerinin babamın nezaretinde öğretirdi. Çok muhterem bir kişiydi. Gönül kırmazdı. Hak insanıydı... Onun ismini de burada yadederken Allahtan rahmet diliyorum ve onun önünde okuyanların ruhuna Fatiha-i Şerif okumalarını diliyorum.

ALİ BAYRAM' 'dan Ahmet Bayram'ı dinleyelim.

"1960'lı yıllarda Çamıryalanı mevkiinde tarla sürüyoduk. Ulu-yolun önünde, Garagilik'in harmanında öküz güder ve orada gecelerdim. Sabah vakti uyanmış-tım. İmam rahmetli'nin okuduğu ezanı baştan sona dinledim. Sesi öylesine net geliyordu, yayan iki-üç saatlik bir mesafe, insan o muhteşem sese hayret ederdi.

İmam rahmetli, çocuklara tecvit üzerine Kur'an-ı Kerim okuturdu. Disiplin sahibi idi. Sabahleyin erken den camiye gelirdi.

Ezanı caminin damından okurdu. Bu gün hopörlerin çıkardığı ses-ten daha gür bir sesle ve tatlı bir ahenkle okurdu... Uzun seneler imamlık yaptı ve hacta vefat etti. Amcam Ahmet BAYRAM'a Allah C.C.'den rahmet diliyorum"

"Bir zaman hayvandan düşmüş ziyaretine vardım. "yeğenim ben ölecekmiyim bilmem" dedi. "Benim şimdi saptırma tahtalarım filan da yok, ne yapacağım"

"Emmi, ben babama hazırlamıştım. İnşallah ölmezsin ama, öyle birşey olursa, onunkini sana veririz, ben babama tekrar hazırlarım" deyince "sağol yeğenim"

milleti aydınlatırdı. O zamanlar büyük sözü dinlenirdi. Milletde bir kaynaşma ve sevgi vardı.

Babası Güçük Hasan Efendi. Bu civarda yüksek bilgisi olan

Ali BAYRAM

diyerek sevindi, neşelendi...

"O kadar güzel ekin biçirdi ki, iki-üç kişinin biçtiğinden daha fazla biçirdi. Bir zaman sığınçukuru'na ekine çağırırdı. İsmail'in Memiş ve yanında bir kaç kişi vardı. Rüzgar ekini öyle dolaştırmış ki... Bana biraz tarif etti. "Ekini yere yıkın da nasıl olursa olsun" dedi. Öylesine idare edecek bir ekin biçtik kendi yerinde. Hatırlıydı. Millet sayar severdi. Ciddiyetli adamdı. Kitaplar okur,

zat. Alata'da Veli Efendi. Güccük Hasan Efendi dendi mi, Hadim civarında bulunan bütün köyler bilirdi.

Hacete (yağmur duasına) çıktığımızda ilahiler söyler dua ederdi. Bütün millet ağlaşırdı...İmam Rahmetlinin hatırası önünde hürmetle eğiliyor, ruhu şadolsun diyoruz.

Vakfımızdan Haberler

Vakfımız ile ilgili son haberleri vakıf başkanı sayın Ramazan Ayvat'a sorduk.

Vakfın şu an ki durumu nedir?

1- 1998-1999 öğretim yılında 30 yüksekokul öğrencisine burs verilmiştir.

2- Çeşitli sıkıntılara maruz kalan 9 hemşehrimize ellişer milyon teselli yardımı yapıldı.

3- Yüksekokul kazanan bir öğrencimize bir defaya mahsus olmak üzere yüzmilyon lira yardım yapılmıştır.

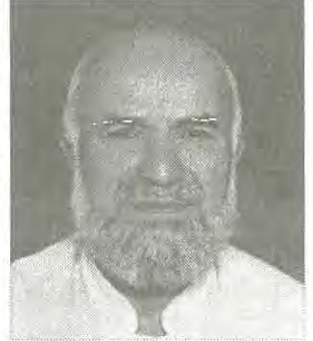
4- Üç hayırsever hemşehrimizin hamiyetiyle vakfımız Rampalı Çarşı 2. kat 186 no'lu dükkana sahip oldu. Tapusu vakfımız üzerine tescil edildi. (Üç hayırsever hemşehrimiz; Kerim Güven, Ahmet Yeşil vefatları sebebiyle kendilerini rahmetle anar, hayatta olan Mehmet Ünal'a uzun ömür ve hayırlı kazançlar dileriz.)

Vakıf

Başkanımız

Ramazan

AYVAT

5- Vakfımız yönetim kurulu ve kurucular 10.07.1999 günü vakıf merkezinde toplanarak, daha önce alınan karar gereği, 6 olan kurucular kurulu sayısını 21'e tamamlamıştır.

6- Vakfımız bünyesinde çıkartılan dergimizin başarı ile yayın hayatına devamı sağlanmıştır.

Bütün hemşehrilerimin hayırda yarışmaları dilek ve temennimizdir.

HZ. ALİ (R.A)'DEN KURTULUŞ TAVSİYELERİ

- * Her fenalıktan uzak kalmanın yolu, dilini tutmak.
- * Verdiğin sözden dönme! Ahdine hiyanet etme! Düşmanın bile olsa aldatma!
- * Hakikati, söyleyene bakarak öğrenme; hakikati öğren, söyleyeni de öğrenirsin!
- * Allah'a dayanan yıkılmaz.
- * Hayır bulmak isteyen, işleri hayra yorsun.
- * Şahşınıza kötülük edenleri affediniz; Vatan ve milletinize kötülük edenleri asla!...
- * Hayra niyet edince acele et ki, nefsin seni yenip de niyetinden caydırmasın.
- * Haksızlıklara isyan etmeyenler, o yüzden gelecek felaketlere katlansınlar...
- * İnsan bir şeye başlamakla değil, onu tamamlamakla övülmeye lâyık olabilir.
- * Bildiği halde susmak, bildiği halde söylemek kadar çirkindir.
- * Akıl gibi mal, iyi huy gibi dost, edep gibi miras, bilgi gibi şeref olamaz...
- * İnsan cahili olduğu şeyin düşmanıdır.
- * Haddini bilip sınırı koruyan insana Allah rahmet etsin.
- * İnsanı vaktinden önce yıpratın tek şey tembelliktir.
- * Bir hakikati müdafaa ederken ona önce kendiniz inanmalısınız! Başkasını inandırmak sonraki iş...
- * Kâmil insan, herkesin hayrını isteyendir.
- * Akıllı insan, ne sırrını ifşa eder, ne de başkasının sırrını kurcalar.
- * Kötülük eden insan, aynı kötülüğün kendisine de döneceğini bilmelidir.

Geçmiş Bir Olay

1962 yılının bahar ayları o tarihlerde ailesi ile birlikte hep beraber yaşamak zorunda kalan bizler ev yapımına başladık. Biz ve bizden önceki kuşaklar evlerini yenilemek ve yeni ev yapmak gayretine bürünmüştü. Herkes can pahasına da olsa babasının bir oda evinde yaşamak düşüncesiyle herkes bir temel atmış ve ev yapımına başlamıştı... Kendi dağımızın güzelim ormanları kısa bir zamanda tükenme durumuna gelmişti. ... Ve bu iş iki sene gibi bir zamanda sona ermişti...

Başta Karanlık dere, Ganvedir ve Katran olmak üzere millet burarlardan ağaç tahta, pardı gibi ihtiyaçlarını karşılamak için yollara düşendi.

Ben bugün Antalya'da ikamet eden Necati Uçar ile birlikte, 1962 senesinin Şubat ayında belimize azığımızı, elimize baltamızı alıp Katran Çalı'na vardık. Öğleye kadar ağaç kestik. Bu arada baltamızın birisi kırıldı. Buna rağmen tek baltayla bile olsa 40 ağaç kestik... Bu arada etrafımızdan sesler duymaya başlayınca birimiz sağa, birimiz sola kaçmaya mecbur kaldık. Ben kendimi selamet bir yere attım ve etrafı gözetliyordum. Necati kaçamayınca ağaca çıkmış. Adamlarda ağacın altına gelmişler. "Bunlar nereye gitti" diye aramaya başladılar. Bir yandan seyrediyorum, bir yandan Necati ile nasıl buluşmayı sağlayacağız diye düşünüyorum. Bir ara ortalık sakinleşince, o zamanki parolamız olan üç sefer ıslık çaldım. Necati ile yakalanmadan buluş-

tuk ve yorgun argın köyün yolunu tuttuk...

Kendi merkebimiz bile yoktu. Mart ayının sonlarına doğru kestiğimiz ağaçları köye getirmek için on tane hayvan topladık...

Hacıosman'ın Hasan Uçar, İbrahim Uçar, Irza Uçar, Necati ve ben bilader Ali Şevik... Yola düştük. Tabii bahar havası ... Bazen kar, bazan sulı sepen yağıyor... Ama bize bütün zorluklar ko-

lun üst kısmına fırladılar. Irza'da bir tabanca var Karadağ tabanca ve tek mermi atar, Hasan Uçar'da bir tek kırma var. Onlar kendilerini sipere atırlar ve Hasan Uçar bağırdı:

-İçinizden beş kişiyi öldürtünceye kadar hayvanlarımızı teslim etmeyiz"

Irza rahmetli ise:

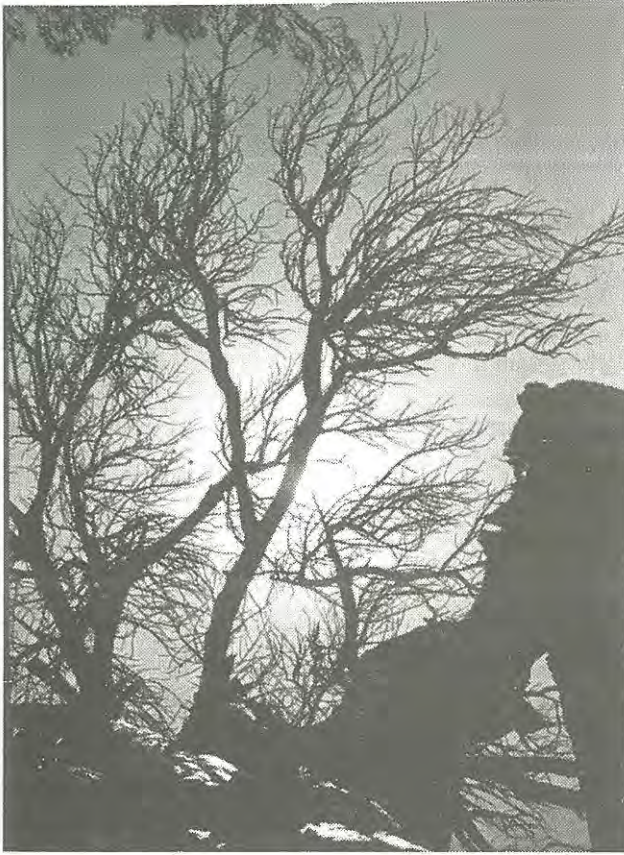
- "Elimdeki silah bir manga askere yeter. Canınıza yazık etmeyin. Siz köy davası için çalışsınız. Biz ise şahsi da-

lay, bütün engeller basit geliyor.. Gençiz, güçlüyüz ve çalışkanız... Yokluk, kıtlık, açlık azmimizi biletti... Çalıştık, ekmeği taştan çıkarmak bizim kaderimiz, yorulmak nedir bilmezdik... Hayvanlarımızı yükledik ve tam yola doğru dizilip yürümeye başlar başlamaz gayet sert ve tok bir ses "Kıpırdamayın" dedi... Böyle bir durumda ne yapacağımızı önceden planlamıştık. Irza rahmetli hemen yolun altına, Hasan Uçar ise yo-

vamız için hem bu orman devletindir. Bir de bu hayvanlar emanettir, bir kişi kalana kadar size hayvan teslim etmeyiz"

Onlar can havliyle bizleri müdafce etmeye çalışırken bizler ilerlemeye çalışıyoruz. Bu arada hana doğru yaklaşıyoruz. Tam bu sırada hayvanın birisi, nasıl olduysa semerle birlikte yere yıkıldı. Ben yük burada kalsın dedimse de mevziyi değiştirdi "yükleyin" dedi.

DERT YÜKÜ

Yaprak açmış karşı dağın ağacı
Yeşil otlar бүrümüş kırılan yamacın
Baykuş konmuş kapalıdır yuvası
Açan olur bugün elbet arkadaş

Yollara dizilmiş saman kervanı
Kaldırır mı dostlar köyde harmanı
Yoktur varamıyorum dizin dermanı
Nasip eder mevlam elbet bir zaman

Ana bacı kardeş bekler mi bizi
Anam hasret gitti açık mı gözü
Ciğerinde vardı bilinmez sızı
Ona da sorarlar ayrılıktır...

Günler aylar geçer gelir seneler
Gurbet elde olan elbet iniler
Bayramda toplanır tatlı siniler
Onu da yiyenler acep kim ola

Kapalı kapılar elleri nerde
Adları dolaşır bazı dillerde
Ördek yüzer olur bazı göllerde
Onu da görene selamlar olsun.

Mehmet Şevik / France.

O anki güç, heyecan ve korku ile, ağaçları çözmeden Ali bir taraftan, ben bir taraftan yükü kaldırıp hayvanın sırtına koyduk. Kolanını bağladık ve yürüdük. Bu arada bize kıpırdamayın diyenler, arka tarafa bağırıyordular, yetişin, kaçıyorlar diye. Irza ve Hasan Uçar üzerimize gelmelerine fırsat vermiyorlar. Biri önde hanın yanına koştu, diğerleri arkada müdafa ediyor... Bu arada handan yukarıya doğru yürüdük ve sesleri kesildi, üzerimize gelmeye cesaret edemediler. Geride bıraktığımız ağaçları bir daha almaya gidemedik...

O zamanlar Gavgalı Topal Dindebol'da demircilik yapıyordu. Ona, ormanda 6-7 kişi 10-15 hayvan ağaç yüklü halde yakalayamadık ve nereli olduklarını da söylemediler" demiş ve "kendi dağımızda adamları yakalayamadık, çünkü adamların elinde öyle silahları var ki, bir alaya yeter" demişler...

Topal dayı:

- İyi ki yakalayamamışsınız. Hepinizi öldürürlerdi. Adamların elinde EM 6 otomatik silahları vardı ve onlar Çetmililerdi" demiş... Onlar da: "Zaten silahlarına güvenmeseler o vaziyette olmazlardı..."

Topal dayı:

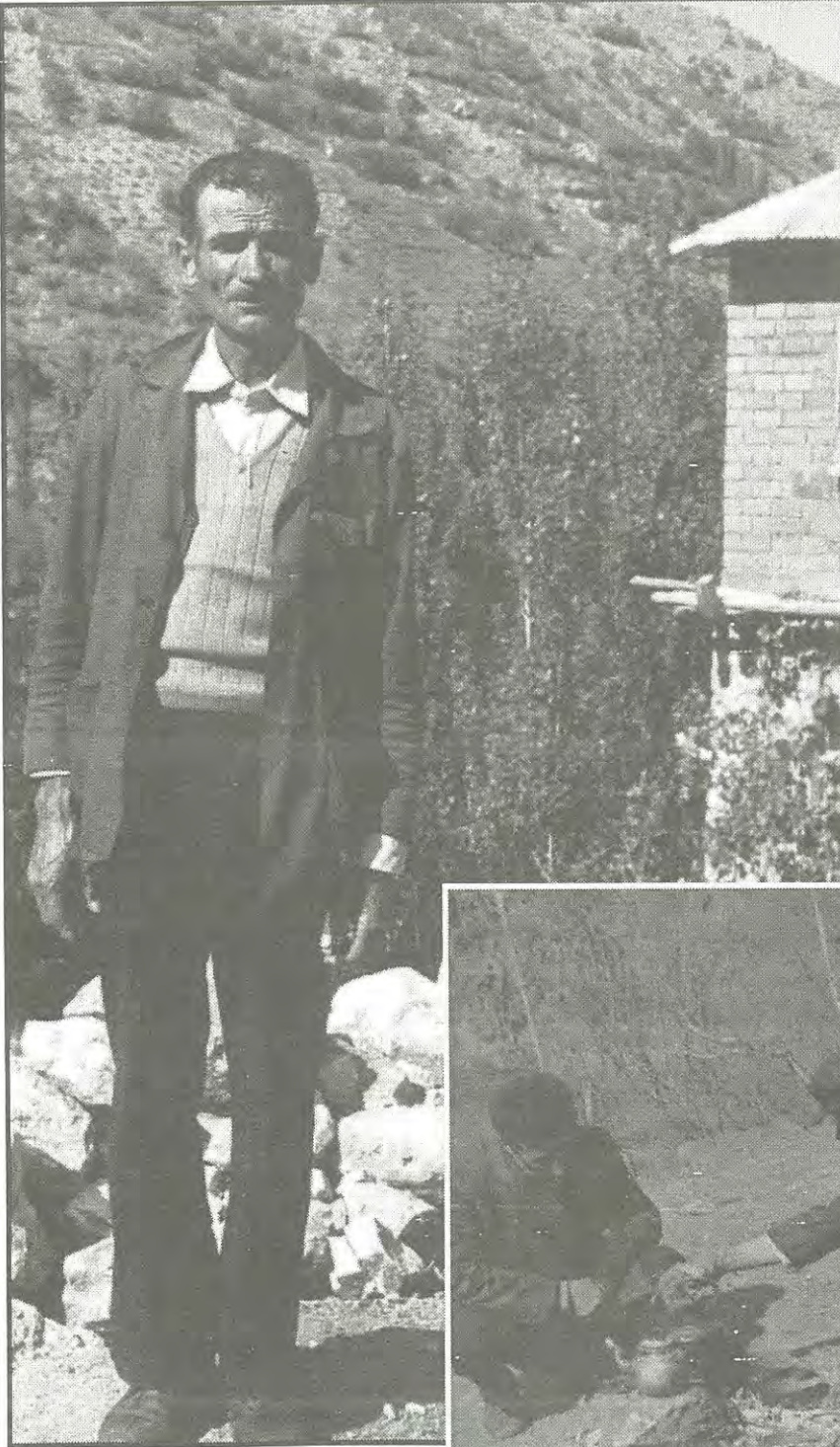
- "Ulan Allah'ın manyakları, onların elinde bir toplu, birinde de bir tek kırma vardı, utanın be" demiş...

İşte Çetmilinin çilesi, cesurluğu ve geçmişi O Çetmi'deki top atsan yıkılmaz taş duvarlı evlerin yapılabilmesi için böylesine büyük çilelere katlanan bizler yaşamımızın son demlerinde geçmişimizi gelecek kuşaklarımıza anlatmaktayız. Sizlerin bu konuları evlatlarınıza zaman zaman anlatmanızı diliyorum.

İçimizden Biri :

Abdurrahman KARADENİZ

Abdurrahman KARADENİZ

Abdurrahman Karadeniz. Çetmili. Hemen hemen her Çetmili'nin kursağına onun demlediği çaylardan girmiştir. Kahveci Abdurrahman'dır kendisi çünkü. Yıllar, aylar, günler, haftalar, saatler onsuz geçmemiştir köyde. Kimi yerde köyün yollarını yapan dozciler, graydrciler, yol çalışması ekiplerine çay demler yoldaşlık eder. Abdurrahman Karadeniz fedakârdır, cefakârdır, ama en önemlisi vefâkârdır. Sohbeti hoş, anlayışı güzeldir. Çetmiye gelip onun çayını içmek, Çetmiyi yaşamaktır aynı zamanda. Abdurrahman Karadeniz'e uzun ömürler diliyor, saygılarımızı sunuyoruz.

VEFAT EDENLER

* Hasan Oğuz (Doktor Hasan), Mustafa Uysal, Konya'da vefat etti. Hemşehrilerimize Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

* Köy hizmetlerinin ve belediyemizin işbirliğiyle kasaba çıkışından başlayarak eski mezarlık, asarcık, deve kayası ve diğer yayla yollarının yapım çalışmaları devam etmektedir.

* Bursa'da yaşayan hemşehrimiz Mehmet Aydoğdu'nun oğlu Yusuf Aydoğdu geçirdiği trafik kazasında ağır yaralananak hastaneye kaldırdı. kendilerine acil şifalar dileriz.

* 27 Haziran 1999 Pazar günü Çetmililer 2. piknik şöleni Antalya'da büyük bir katılımıla gerçekleştirildi. Tertip komitesine başarılı çalışmalarından dolayı teşekkür ederiz. Çetmililer 2. Piknik Şöleninin tertip komitesi Hasan Bozdağ, Hüseyin Yıldız, Mehmet Karaca, Ahmet Zengin, Dede Bozdemir

* Fransa'da çalışan hemşehrimiz Veli Sulu'nun oğlu Adnan Sulu Antalya Spor takımına transfer oldu. Antreman maçlarında ayak bileğinin çıkması dolayısıyla Fransa'ya tedaviye gitti. kendisine geçmiş olsun diyor, başarılarının devamını temenni ediyoruz.

Hayal Ederdim

Korkuteli'deydim bu yıla kadar
Sizleri görmeye sık sık gelirdim.
Çetmi'li, gönlünce Çetmi'li arar
Sizlerle birlikte olmak isterdim.

Kader attı beni yaban ellere
Akşehir denilen farklı bir yere
Gurbetelde hasret çektim sizlere
Özlemim artınca kükredim derdim.

Duydum ki kepezde toplantı varmış
Çetmililer orda piknik yaparmış
Birlik beraberlik kuvvet katarmış
Gelebilmek için gayret gösterdim

Hak'ta yardım etti tevafuluk ile
Zamanım çakıştı başka işimle
Ne kadar mutluyum şu an sizlerle
Bir yıldır bu günü zevkle beklerdim.

Geçen yıl burada hep beraberdik
Günü yaşarken bir yıl geçirdik.
Birlik dayanışma örneği verdik.
Bazen geldim bazen selam gönderdim.

Birlikte konuşmak görüşmek güzel
Bize gıpta ile bakıyordur el
Çok isteyen gönül tanımaz engel
Özlüyordum bugün murada erdim.

Çetmi'yi anınca içim cız eder.
Sizleri görünce o hasret diner.
Hep gurbette geçti uzun seneler
Birlikte olmaya fırsat beklerdim.

Bugün fırsat çıktı aranızdayım
Siz neredesiniz ben oradayım.
Çetmi severlerle biraradayım
Özlemle yanarak bunu beklerdim.

Aynı yerde gezer hayallerimiz
Birbirine benzer tüm hayallerimiz
Kardeşçe gelişsin bizim sevgimiz
Bugün gerçekleşti hayallerim.

NİĞMETULLAH UÇAR
ANTALYA
27.06.1999

Çetmi İlköğretim Okulu

1998-99 ilköğretim yılında başarı gösteren öğrencilerimiz

7. Sınıf Öğretmen:
Mustafa Hakan ÇOBAN
Mehmet Ali GÜVEN
Mehmet AKBOĞA

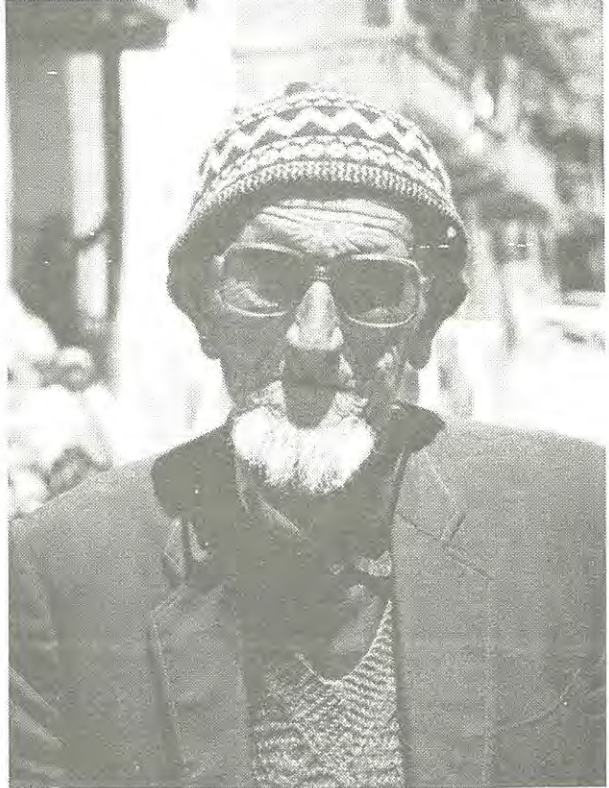
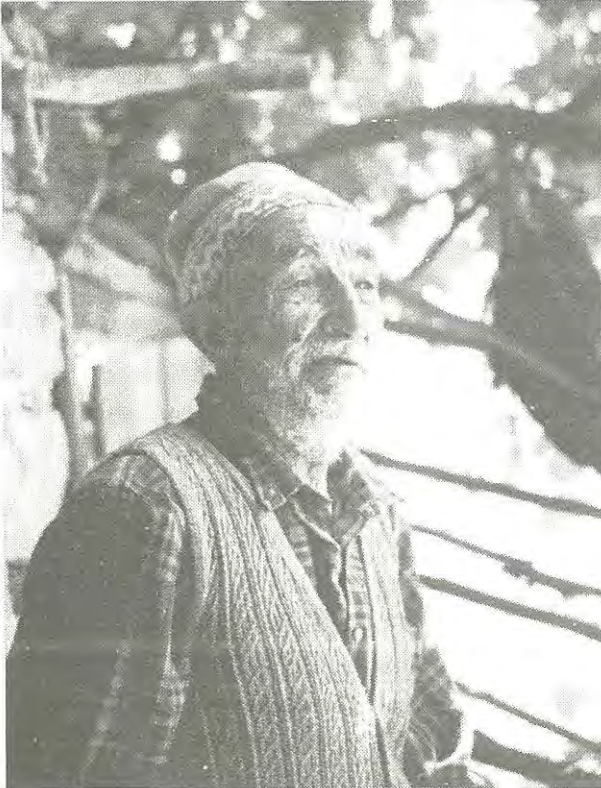
6. Sınıf Öğretmen
Yasemin HAKSAL
Havva ÖZKAN
Aline BOZDAĞ
Mustafa ÖZYİĞİT
Fatma YAZICI

5. Sınıf Öğretmen
Şükran KOÇ
Ömer KARADENİZ
Abdullah EŞSİZ
Mehmet ARI
Ahmet AKKOCA

4. Sınıf Öğretmen
Yadigar SAĞLAM
Osman Cihat IŞIK
Yusuf KARADENİZ

Taşkent İlçesi ilköğretim okulları arasında yapılan Tarih Bilgi Yarışmasında Ömer Karadeniz, Abdullah Eşsiz ve Osman Cihat Işık'tan oluşan okulumuz ekibi çok başarılı bir yarışma çıkararak 3. olmuştur. Öğrencilerimizi ve ekip çalıştırıcısı öğretmen Şükran Koç'u tebrik ediyoruz

Not : Öğrencilerimiz belediyemiz tarafından Çetmililer Günü' nde ödüllendirilecektir

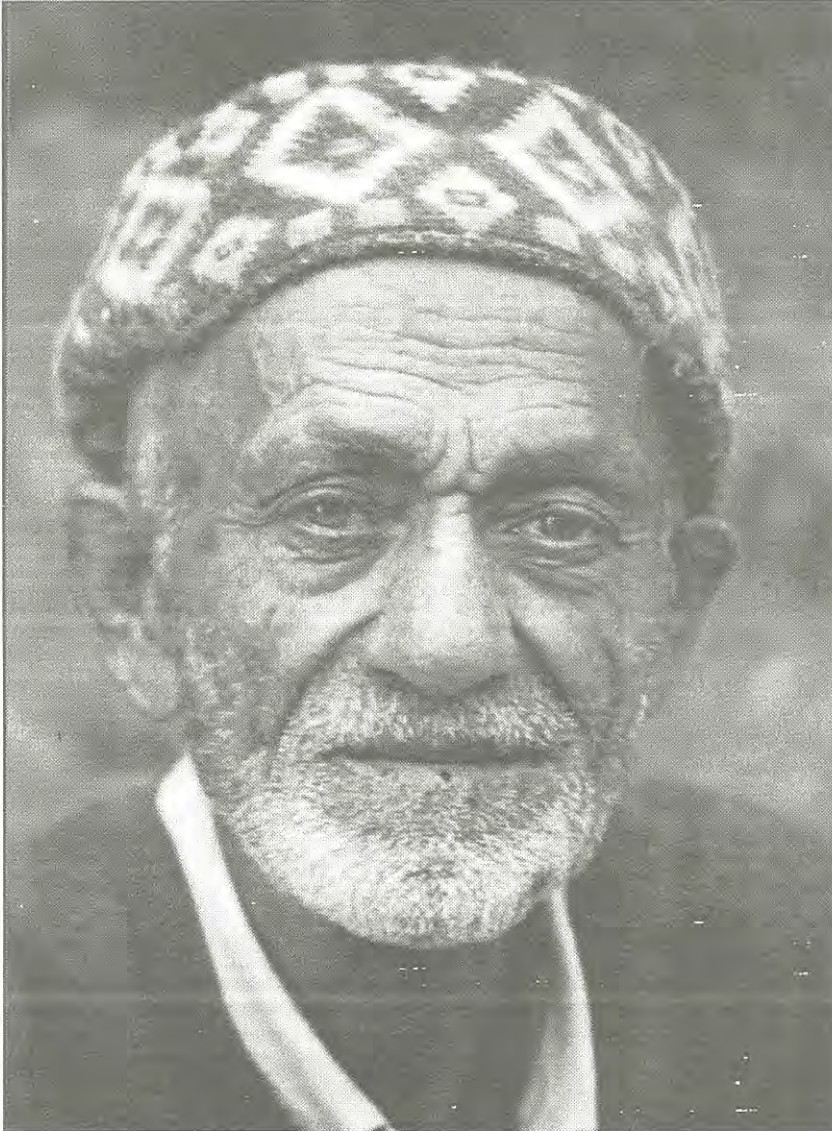

Dost Bir Tebessüm

Yaşamayı yatak odasıyla işyeri arasında mekik dokumak sanan, bazı yaşlı amcaların tabiriyle “tam bir kitap delisi” olan ben, Antalya’ya her gelişimde yorulana kadar ki-

tapçı dükkanlarını gezer ve aldığım bir kucak dolusu kitabı (eşimi yoldan çıkartırcasına) çileden karıştırmaya başlardım.

Yeşil dalların arasında görünen mavi denizin üzerindeki bembeyaz bulutlarmış. Kuş cıvıltılarıymış. Vız gelirdi bana vız... Kelli felli amcalar boşuna mı kitap delisi diyordu?

Kitaplar uğruna nelere katlandım? Bazen bütün paramı harcadığım bir yana, asık suratlı insanlara hiç tahammül edemediğim halde bu mizacı bütünüyle muhafaza eden bir kitapçıya sık sık uğramak gibi büyük bir fedakarlıkta bulunduğumu hatırlıyorum.

O zamanlar düğün hazırlıklarına yeni başlamıştık. Eşim her ay sürekli alış veriş yaptığı beyaz eşya dükkanına gider, taksitlerini yatırırdı. Nedenise bu mendebur iş için hep onu ziyarete geldiğim günleri seçerdi. (Sakin “eşim” dediğime şaşırmayın; çünkü düğünümüz olmasa da nikahlıydık.)

Bilseniz o tüccar ne yılışık, ne bayağı bir adamdı? Tebessümü bile parayı hatırlatıyordu insana. Belki serbest piyasa ekonomisine bütünüyle nüfuz

etmiş, yalakalık yapmanın bütün metodlarına sahip... Tebessüm eden insanı sevsem de, yapmacıklık hissedince aynı nisbette tiksinti duyan birisi olarak güleryüz ile yılışıklığın arasındaki nüansın idrak edilmesi gerektiğine inanlardanım; çünkü bunların birincisinde samimiyet, ikincisinde şarlatanlık vardır.

İşte, kendimce bu soylu hayat felsefesi (daha doğrusu “mizac kuruntusu”) yüzünden, eşim eşyaların binbir marifeti üzerine tam bir hafiye edasıyla bir-iki soru sorarken, ben yan taraftaki asık suratlı kitapçının şirin dükkanına gitmeyi tercih ederdim.

Derin donduruculu buzdolaplarıymış, son model çamaşır makinalarıymış... Vız gelirdi bana vız...

Rafların birkaçı okul kitabı ve kirtasiye malzemeleriyle dolu olsa da girişteki vitrin bazı roman ve şiir kitaplarıyla süslüydü. Ve her zaman ki gibi ayakta duran, günlük traşını aksatmadığı besbelli, sakalsız ve bıyiksız yüzünün üzerindeki alnı, başındaki kellik sebebiyle geniş, orta boylu bir adamdı. Anlatılamayacak derecede asık olan suratı, mumyalanmış cesetleri hatırlattığı gibi, aklıma “bu adam hiç tebessüm etmiyor mu” sorusunu getiriyordu.

Ben kitapları karıştırırken, inanılmaz bir durgunlukla, kirpiklerini bile kıpırdatmadan ayakta bekler ve sorduklarıma kısa, katı cevaplar verirdi. Sanki birşeyler satmaya değil de, mevcut müşteriye kaçırmaya çalışan bu soğuk bakışlı ve asık suratlı adam belli ki serbest piyasa ekonomisinden habersizdi... Yoksa, dikkat çekmek için kulaklarına çamaşır mandalı bile takacağına bahse girebilirim. Herşeye rağmen yan taraftaki zengin ve dalkavuk tüccara karşı bu kitapçıyı tercih etmemek elimde değildi.

Bir aylık terini yarım saat içinde “teknolojinin son harikalarına kaptıran eşim, gözbebeklerinde pırıl pırıl bir gelecek hayaliyle yanıma gelir ve o asık suratlı kitapçının dükkanından beni kurtarmak gibi büyük bir vazifeyi başardığına inanırdı. Adamın tavırları aramızda mizah mevzuu haline gelmişti.

Tam düğünün arefesinde, şu uğrunda delirdiğim kitaplardan dolayı beni tehlikeli bir anarşist (!) kabul eden siyasi polisin azizliği üzerine “terörle mücadele şubesinde “üçgün işkence gördükten sonra tutuklanıp cezaevine gönderilmez miyim?

Asık suratlı kitapçıyı hatırlatan gardiyanların bakışları hala hafızamın derinliklerinde bir çivi gibi çakılıdır. Ama hayır... kitapçının bakışlarında gardiyanların ki gibi küçümseyiş ve saldırganlık yoktu. Onun bakışları yaşadığı zamandan kaçan ve bambaşka bir mekanda dondurulmuş boşluğu seyreden gözlerin bakışıydı. Belki bu sebepten, o asık suratın çözülmesi gereken bir muamma olduğunu hissederdim. Velhasıl, birkaç aylık hapis hayatımda, yalnızlığın verdiği ıstırapla, o kitapçının somurtuşlarını bile özledim.

İlk mahkemede serbest bırakılınca, aradan bir kaç hafta geçmeden, oraya uğrama hasreti tütmeğe başlamıştı gönlümde. Hızlı adımlarla yürüyordum. O donuk bakışları, o somurtuşları nasıl yalnız bıraktırdım? Bensiz ne yaparlardı? Benki, şişman göbekli amcaların ifadesiyle kitap delisiydim. Ve gözlerimin asık bir suratla temas etmesi için adeta koşuyordum.

Şirin kitapçı dükkanına, vuslata koşan bir aşık heyecanımla girdim ve bakışlarımı somurtan bir surat görme arzusuyla adama doğrulttum. Yüzünü ağır ağır bana çevirdi ve beynime hayret yıldırımları yağdırırcasına, inanılmaz derecede bir tebessümle “Hoşgeldiniz” dedi.

Konya'nın Yüzakı Şefkat Kapısı

KİMSESİZLERİ, GÜÇSÜZLERİ, BARINMASIZLARI, AÇLARI VE ZOR DURUMDAKİLERİ KORUMA DERNEĞİ

İnsanlar arasındaki evrensel dostluğun, dayanışmanın, yardımlaşmanın ve hoşgörünün, barış, sevgi ve saygının kapısı, kimsesiz, barınmasız, güçsüz garip insanların sığınağı, ŞEFKAT KAPISI ve onun başındaki değerli insan Hayreddin BULAN...

Şefkat kapısını anlatmak için bir kısım süslü kelimeler arkasına sığınmak gerekmiyor. İsmi ile müsemma bir kuruluş. Öyle ki, kısa sürede ezilen, horlanan insanımızın ümidi haline geldi ve bu çalışmalar, kısa sürede yurdun dörtbir yanında işitilen feryatların, tercümanı oldu. Sonra ŞEFKAT KAPISI'nın İstanbul Fatih Şubesi açıldı., Pendik Şubesi, Kocaeli ve Gebze Şubeleri takip etti. Hayrettin BULAN kısa sürede yurdun dörtbir yanına yayılacakları, hizmetlerin kesintisiz devam edeceğini söylerken, "Kimsesizler için dev proje" dediği Hz. Mevlana Şefkat Külliyesi için yapacakları çalışmalardan bahsediyor. Bahsettiği dev projenin sadece Türkiye'de değil Dünya'da misli yoktur.

Bizler Çetmi'nin Sesi olarak kendilerine başarılar diliyor, ŞEFKAT KAPISI ile hemen şimdi temasa geçmenizi öneriyoruz... Çünkü o kapı, Hayra hizmetin başladığı ve yardımlarınızın yerini bulacağı bir kapıdır.

Adres : Alaaddin Cad. saray İşhanı. Kat:3
(Orduevi Karşısı) **KONYA**
İrtibat Tel: 351 27 65

Çetmi'nin Sesi
dergisine abone ol,
oku,
okut...
O senin dergin ona
sahip çık !

BU İNKİLÂBİN KADINLARI

Necip Fazıl KISAKÜREK

Üstad Necip Fazıl'ın "Kadın" başlığı altında kaleme aldığı "Bu İnkilâbın Kadınları"nı bütün yönleriyle anlatan makalesini şevkle okuyacağınıza inanıyoruz;

- Bu inkilâbın kadınları, Cihanın en zahid ve en cazibeli kadınları olacaktır.

- Bu inkilâbın kadınları, kutsi ölçünün "örtmeye mecbursun" dediği her noktalarını örtecekler ve örtmeye mecbur değilsin dediği hiçbir noktalarını örtmeye zorlanmayacaklardır.

- Bu inkilâbın kadınları, böylece ve anlayanlarca kadınlık mefhumunun heykelleştiirdiği en derin ve esrarlı hicap ifadesi için cemiyet zeminini süslerken evvela Allah'ın emrini yerine getirmiş olmanın saadetine, sonrada kadınlık sihrini son merhalesine ermiş bulunmanın imtiyazına kavuşacaklardır.

- Bu inkilâbın kadınları, erkek ve ya horoz gördüğü yerde kukumavlaşan ve kaçacak delik arayan eski nesil kadınların hiç birine benzemeyecek saadet devrinin ulvi kadınlığına eş olarak kendisine kutsi ölçünün yasak etmediği her noktada boy gösterecek; ve esasen kaçalarda gelselerde, otursalarda, kalksalarda, giyinselerde, soyunsalarda ne erkek ve ne de horoz onları dini edep ve eda dışında görmeye imkan bulamayacaktır.

-Bu inkilâbın kadınlarında vekâr, haya, iffet, mânâ, şahsiyet, eda öyle cömert bir ifade bağliıyacaklardır ki, dünyanın en havai erkeği, bile yüzlerine bakarken ürperecek, onlara karşı hürmetten başka birşey duymayacaktır.

-Bu inkilâbın kadınları küfür dünyasının bütün kadınlarına ve erkeklerine islam üstünlüğünü ilk bakışta,

aşık, müşahhas ve sikalarından birini verecektir.

-Bu inkilâbın kadınları, esasta muazzez ve münezzeh ev kadrosunun ve aile çerçevesinin sultanı olacak, hayatın yırtık seciye emredici iş sahalarında görünmeyecek buna rağmen yasak etmediği ve kendince icap gördüğü sahalarda şerefle ictimai faaliyet kabul etmekten kaçınmayacaktır.

-Bu inkilâbın Kadınlarından, yüzde yüz İslami çerçeve içerisinde ve bilhassa kendi cinsi üzerinde yetiştiricilik vazifesi ile, muallime çıkacak, doktor çıkacak, hasta bakıcı çıkacak, muharrir çıkacak ve sanatkar çıkacak bilhassa fahişe çıkmayacak, sarhoş, şarkıcı çıkmayacak, bar artisti çıkmayacak, göbek atıcı çıkmayacak ve nihayet başı boş memur ve işçi yaftası altında cinsiyetini azmanlığa götürmüş pislik ve yırtıklık evlerinden hiçbiri çıkmayacaktır.

-Bu inkilâbın kadınlığına ruh örneği, cinsinin fetanet ufku hazreti Aişe ile hassasiyet ufku Hazreti Fatıma...

-Bu inkilâbın kadınları temeli on dört asır evvel atılmış ve sonra hiçbir mimari çizgisi kalmamış ve anlaşılmamış olarak bütün insanlığa örnek kıymettedir.

❖ HATIRA ❖

Dr. Ali ÖZEL

Geçen sayımızda üniversite imtihanlarına girmeden önceki cebelleşmeleri anlatmış konuyu orada bırakmıştım. Sonuçlar belli olduğu zaman İstanbul Tıp ve Diş Hekimliği fakültelerini kazandığım bildirilmişti. O yıllarda en gözde ve puanı en yüksek okul Diş Hekimliği fakültesiydi. Her öğrenci oraya girmek için can atıyordu. İmtihani hazır kazanmışken ben de diş hekimliğine kaydımı yaptırmıştım. Ama benim gönlüm tıp fakültesindeydi. Kendim diş hekimliğine, aklım tıp fakültesine gidiyordu. Okula bir türlü alışıp ısınamamıştım. Bu isteksiz halimle diş hekimliği fakültesinde üç ay (bir sömestre) devam ettim. Okulu sevmeyeceğimi anlayınca Tıp Fakültesine geçtim. İlk üç ay her iki fakültenin dersleri ortak olduğu için, okul değiştirmekte bir sıkıntı olmamıştı.

Daha okullar açılmadan gerekli

girişimleri yapmış, fakülte açıldığı zaman, askeri öğrenci olarak okula başlamıştım. Askeri tıbbiye girerken yengem Nermin Özel'in diploması vari hareketleri çok işe yaramıştı. Başka bir ifade ile yengem sayesinde askeri öğrenci olmuşum. Esasen tıp fakültesi istediğimden daha fazla, askeri hekimliği de istiyordum. Askeri tıbbiye kabul edildiğim bildirildikten sonra (Fakültelerin açılacağı günler) çıkınımı alıp askeriye tıbbiye okulunun yolunu tutmuştum. Heyecanlanmıştım. Yeni bir ortama, yeni bir düzene giriyordum. Benimle aynı dört arkadaş daha okula kaydolmuşlardı. Yer bilmez, gök bilmez türünden melul melul etrafa bakınıyor ortamı tanımaya çalışıyorduk. Okula öğleden sonra kayıt olduğumuz için akşam tez oldu ve akşam yemeğe gitmiştik. Askeri okulda ilk yemeğimizdi. İlk defa toplu olarak dua edip, Al-

lah'a hamdedip yemeğe başladığımızda, toplu olarak yemek yeme geleneğine şahî oluyorduk ve çok hoşumuza gitmişti. Yemekten sonra bazı öğrencilerin kıyıda köşede kümelendiklerini, kendi aralarında tartışmalarını görüyorduk. Bu tartışmaları merak edip üst sınıf bir öğrenciye sorduk. Ağabey durumundaki bu öğrenci Engin Tuncer, şimdi İngiltere'de profesör.) İskenderun da Fevzi Çakmak, Kazım Karabekir, Atatürk ve Mehmet Akif 'in adlarını taşıyan okullara komünistlerin saldırdığını, tabelaları söküp, orak çekiçli resimler yaptıklarını ve böylece milli ve manevi değerimize saldırılarda bulunduklarını (zaten gazetelerde de yazmıştı) anlattı. Bu küstah saldırıları pretesto edip, karşılıksız bırakılamıyacak diye ilave etmişti. Türk büyüklerine yapılan bu saldırı hakikaten içe sindirilecek gibi değildi. Mutlakta

karşılığı verilmeliydi. Fakat biz askeri okulda daha birkaç saatlik insanlardık. Üzerimizdeki askeri elbiselerin bir dudağı yeri, bir dudağı göğü süpürüyordu. Biz yeni girenler birer palyaço gibiydik. (O elbiseler zaman içerisinde, okul terzisince üzerimize göre düzenlenecekti.)

Daha bir gece bile yatmadığımız askeri okulun huyunu, suyunu, disiplinini, esas ve kurallarını bilmiyorduk. Sivil elbiselerimiz elimizden alınıp depoya kaldırılmıştı. Her şeye rağmen nihayet akşam saat dokuzda okul bahçesinde buluşmaya karar verildi. Beş kişi biz, on kişi de eski öğrencilerden vardı. (O zaman okul mevcudu 500 kişi kadardı) Okulun tüm kapıları kapalıydı ve nizamiye nöbetçileri vardı. O saatte öğrencilerin dışarı çıkmalarının yasak olduğunu biz henüz bilmiyorduk...

Okulun bir bahçe duvarı Kumkapı Rum Kilisesinin duvarı ile ortaktı. Önce kilisenin çatısından çıkılacak, oradan da Rum evinin çatısından geçilerek (Evler birbirine bitişik) son evin su borusundan aşağıya, sokağa inilecekti. Eski öğrenciler tecrübelerine binaen bir hamlede kilisenin çatısından fırladılar. Biz de arkalarından sökün ettik. Evlerin çatılarından geçerken dikkat etmek, kiremitleri kırmamak, gürültü yapmamak gerekiyordu. Yoksa Rumlar " damda deli var" deyip, bas bas bağırarak ortalığı karıştırabilirlerdi.

Başarı ile tamamlanan kaçış operasyonundan sonra doğru Çağaloğlu'na gittik. Orada bulunan Milli Türk Talebe Birliğinin önu ana baba güntüydü. Yüzlerce talebe toplanmıştı. (O zaman talebe birliğinin başkanı Kasım Cinisli olup, hukuk fakültesi öğrencisiydi. Erzurumluydu. Çok değerli bir insan, eksiksiz tam bir vatanseverdi. Sonraları birkaç dönem milletvekilliği yapmıştır.) Toplanan talebe gurubu sıkı bir düzen ve tertip içerisinde Taksim'e doğru yürüyüşe geçmişti. Çeşitli sloganlar atarak ve komünistlerin yaptıkları lanetlenerek Taksim'e varılmıştı. Orada yapılan çeşitli konuşmalarda da manevi değerlerimize yapılan saldırılar lanetlenmiş ve böyle bile olsa hainlere

hadleri bildirilmişti. Bu coşkulu gösteriden sonra kalabalık aynı güzergahı izliyerek Çağaloğlu'na dönüş yaptığımız zaman saat gecenin 24'ü falandı. Çağaloğluna dönen kalabalık İstanbul'un dörtbir yanına dağılırken biz de okulun yolunu tutmuştuk. Yine aynı yollardan geçerek okula gizlice girmek gerekiyordu. Önümüzde çatıya tırmanarak, gidişte olduğu gibi gelişte de maharetlerimizi gösterecektik. Gecenin o saatinde küçük bir tedbirsizlik, Rum Aileleri ayağa kaldırıp bizi rezil etmeye yeter de artardı bile.

Hepimiz eksiksiz okul bahçesine girmiştik ki, nöbetçi heyeti tam kadro karşımıza dikilivermişti. Meğerse bazı öğrenciler bizim okuldan gizlice kaçıp protesto mitingine gittiğimizi nöbetçi amirine muştulamışlar ve onlar da pusuya yatıp bizim gelmemizi beklemeye başlamışlarmış...

Nöbetçi amiri çok kızgındı ve sinirinden adeta tırıyordu. Eski öğrencilerle siz geçiniz, sizinle yarın konuşacağım diye onları savuşturduktan sonra bizi karşısına almış ve tüm gücüyle bağırmağa başlamıştı. Daha okula o gün geldiğimizi henüz mürekkebinizin bile kurmadığını, oranın askeri bir yer olduğunu, belirli bir disiplin ve kuralları bulunduğunu, askeri elbiselerle gösteri ve yürüyüşlere katılamayacağımızı, askeri öğrencilere her türlü gösterinin yasak olduğunu vs. yüzümüze tükürürcesine sayıp döktükten sonra " yarın sizi okuldan attıracağım" diyerek hışımla ayrılıp gitmişti. Adam ne dese haklıydı. Yapılan herşey yanlıştı. Biz baştan aşağıya hatalıydık. Ama biz yine öğrenciler olarak hareketlerimizin hata olduğunu biliyorduk. Gösterilen yatakhanelere gittiğimiz zaman tüm yatakhaneler ayakta idi. Bazıları bizi tesselli etmeye çalışırken, kimileri de "oh olsun, ne işiniz vardı" gibilerinden alaya alıyorlardı. Herkes yataklarına uzanmıştı ama bize uyku haramdı. İşimiz çok zor ve ciddiydi. Bugün girdiğimiz okuldan yarın atılıyorduk. Kime ne anlatacaktık? Okutmak için saçını süpürge eden, bizleri oralarda yetiştiren insanlara ne diyecektik? Yani tam anlamı ile iki arada bir derede idik ve tahsil hayatımız tehlikeye

girmişti.

Sabah erkenden nöbetçi amirinin kapısının önünde kümelenedik. Ağlar, sızlar, yalvar-yakar bir kaldık. Nöbetçi amiri kapıyı açıp bizleri görünce, "defolun, gözüm görmesin" deyip kapıyı yüzümüze kapatmıştı. Bizler de sümük çekerek, sızlanmanın dozunu artırarak beklemeye devam ediyorduk. Nihayet bir müddet sonra kapıyı tekrar açan amirimiz, daha yumuşak bir yüzle bizleri odasına davet etmişti. Kapıyı kapattıktan sonra bizlerin fakir Anadolu çocuğu olduğunu (Bu nöbetçi amiri Mahmut Datça'ydı. Konya'da KBB uzmanı olarak çalışıyordu. Saygıyla ellerinden öpüyorum.) Yoksulluğun, okumanın zorluklarını anlattı. Bu seferlik affettiğini söyledi. Okuldan attırmayıp disiplin kuruluna verecekti. Aynı gün disiplin kurulu toplandı ve bizlere ihtar cezası verildi. İhtar cezası, cezaların en hafifidir. Ama ne de olsa bir başlangıçtır. Bizler de o abdestle iki sene namaz kıldık!!! iki sene sonra abdestler bızulacak peş peşe başka hadiselerin içinde bulunacaktık.

Daha sonraki günlerde, disipline, temizliğe, düzgünlüğe, yani orduya alıştık. Ordumuzun bir ferdi olmaktan daima gurur duyduk. Türk Ordusu Oğuz Han'da denen Mete Han zamanında kurulmuştur. Çeşitli Türk devletleri aracılığı ile kesintisiz olarak zamanımıza kadar gelmiş olup, dünyanın en eski, en kıdemli, en sağlam ordusudur. Disiplin ve karakter yapısı yönünden hiçbir ordu bizim yakınımızdانبile geçemez. 2200 yıllık ordumuz ilelebet yaşayacak, istiklal ve hürriyetimizin bekçisi minarelerinden yükselen ezanlarımız din ve geleneklerimizin garantisi olacaktır. Bizim ordumuzun geçtiği yerlerde hiç bir zaman toplu mezarlara, katliamlara, yüzülmüş kafa derilerine rastlanmamıştır. Bilakis harabeleri mamur hale getirerek yollar, köprüler, camılar, medreseler, hanlar, kervansaraylar v.s. yaparak medeniyet ve insanlık izleri bırakmışlardır. Ordumuz daima dosta güven vermiş düşmana ise hak ettiği nisbette bela olmuştur.

(DEVAM EDECEK)

BALCI AİLESİ

Dr. Ali ÖZEL

Bu sayımızda köyümüzün geniş, oturaklı Balcı ailesinden bahsedeceğiz. Hacısı hocası bol bir aile grubumuzdur. Köy dışına (gurbete) evlat ihraç eden ailelerin başında gelmekte, aile grubu dürüst ve efendilikleri ile temayyüz etmiştir.

Ailenin iki ana direği rahmetli Balcı Bakısı ile Emine ninedir. Balcı Bakısı hocamız, elinde bastonu eksik olmayan nur yüzlü, düz beyaz sakaklı bir büyüğümüzdür. Daha ilkokula başlayan çocuklarımıza Kur'an ve namaz sureleri öğreten hocalarımızdandı. Emine ebemiz de, Baki hocamız gibi ibadet dirisiydi. Emine nine Çitliklerindandı.

Baki Hoca, Emine çiftçinin Ahmet, Mehmet ve Mevlüt olmak üzere üç erkek evlatları olmuştur. Balcı Bakısının en büyük oğlu Ahmet Balcı Mıccık Hüseyin'in kızı Alime teyze ile evliydi. Balcı Ahmet dayının Memiş ve Baki olmak üzere iki erkek, Fadime, Meryem, Emine olmak üzere üç kız çocukları olmuştur.

Baki Ahmet'in en büyük oğlu Memiş ağabey olup Ayvadalısının kızı Alime abla ile evlidir. (Daha önceki bir yazımızda, bize gelen yanlış bilgi üzerine Alime ablayı ölmüş olarak tanıtmıştık. İşin doğrusunu öğrenince sevindik. Alime abla ile çok davar ve sığır güttük. Katık karıştırıp azık yedik... Hürmetimi sunuyorum.)

Balcı Ahmet'in ikinci oğlu Baki ağabeydir. Baki ağabey anlaşılacağı üzere dedesinin adını almıştır. amcası Mehmet Balcı'nın kızı Ayşe ile evlidir. Bu evlilikten Gönül, Rukiye, Fatma, Hüseyin, Ahmet ve Mehmet adlarıyla altı evlat sahibi

olmuşlardır. Bunlardan Ahmet Balcı (Dedesinin adı) benim yeğenim Sami Özel'le birlikte Isparta İlahiyat Fakültesinde okumaktadır. Onlarla gurur duyuyoruz. En küçük kardeş Mehmet Balcı İ.H.L.'de okumakta olup, ağabeyinin yolundan gideceğine inanıyoruz. En büyük oğlu Hüseyin Balcı ise Konya'da ticaretle iştigal etmektedir.

Balcı Ahmet'in kızlarından Fadime Kasım Önder'le (Topal Kasım) evlidir. Kasım ağabey çok iyi bir çeleptir. Hayvanların yaşını anlamakta üstüne yoktur. Hayvanın ağzını açar açmaz yaşını şıp diye ve doğru olarak tahmin eder. Kasım ağabeyin İbrahim, Abdurrahman, Mehmet, Yusuf ve Osman gibi evlatları vardır.

Balcı Ahmet'in kızı Meryem, Safiye Hüseyin ağabeyle evlidir. Safiye Hüseyin güler yüzlü, arkadaş ve dost canlısı idi. (Safiyaların dan Abdullah ağabey ile Mustafa İzmir'e yerleşmişlerdir. Abdullah ağabeyin oğlu Ahmet'i pikniğimizde görmüş, nezaket ve terbiyesine hayran olmuştum.) Hüseyin-Meryem çiftinin, Meryem, Mehmet, Mustafa, Dursun evlatlarına hayırlar diliyoruz. Meryem Balcı genç yaşta katırdan düşerek vefat etmiştir. Rahmet diliyoruz.

Balcı Ahmet Emine kızı (Emine Balcı), Ahmet Solmaz'ın (Sağır Ahmet) oğlu Süleyman ile evliydi. Süleyman çok temiz, iyi huylu bir insanımızdı. Kendisine musallat olan bir cilt hastalığından kurtulamadı. Zeynep ve Amhet isimli iki evlat bırakarak vefat etti. Emine kızımız da yıllar sonra Ellez Mehmet'in oğlu Hüseyin'le ikinci evliliğini yapmıştır. Balcı Ahmet dayı, bunca oğul-kız torun toslaktan

sonra 72 yaşında mevlasına kavuşmuştur.

Balcı Baki'si (Baki Hoca)'nın ikinci oğlu Mehmet Balcı (Balcı Mehmet) dürüstlükte, efendilik ve inançta balcı sülalesinin tipik bir örneğidir. Balcı Mehmet, İmam Mehmedin kızı (İmamlardan) Zeynep hala ile evlidir. (İmam Mehmet, askere gidip te bir daha haber alınamayan bir büyüğümüz olarak duyardık) Zeynep halayla yakın akraba olduğumuzu Ayşe ebem (Çavuş Ayşesi) rahmetli söylerdi. Zeynep halam da her gördüğü yerde bizleri sever yakınlık gösterirdi. Ben şu anda akrabalık bağlarımı tam olarak toparlıyamıyorum. Zeynep halam biliyorsa ve bana bildirirse sevinirim. Ellerinden öpüyorum.

Mehmet, Zeynep Baki çiftinin Ayşe, Muzaffer, Mehmet, Hasan, Baki olmak üzere beş evlatları vardır. Bunlardan Ayşe Balcı'nın amcasının oğlu Baki Balcı ile evli olduğunu daha önce belirtmiştim. Muzaffer Balcı, amcası Mevlüt Balcı'nın kızı ile evlidir. Emine, Ebubekir, Hakan, Osman ve Mevlüt adlarında evlatları vardır. Bunlardan Ebubekir ve Osman Konya'da İlahiyat Fakültesinde okumaktadır. (Hacısı hocası çok olan bir aile olduğunu baştan söylemiştik). Bir aileden üç tane ilahiyat öğrencisi ... Ancak Maşallah çekilir. Hasan ise Adalet yüksekokulunda okumaktadır...

Mehmet Balcı'nın oğlu yine bir Mehmet Balcı'dır. Bu güler yüzlü, dürüstlüğü, efendiliği ile hepimizin yakından tanıdığı ve köyümüzün ikinci defa belediye başkanı olan Mehmet Balcı'dır. Köyümüzün yetişen ilk imam hatip öğret-

menidir. Yüksek tahsilli ilk belediye başkanımızdır. Mehmet Kardeşimiz Konya'da Tombuk ailesinin kızı ile evlidir. (Mehmet Kardeşimden ricam, hiçbir mezarlık bizim mezarlığımız kadar dikenli değildir.) Köyümüzün birliği bütünlüğü için; politikası'nın p'si, siyasetin s'si, partinin p'si köye girememelidir. Seçimle beraber o konular unutulmamalıdır. Yüksek tahsil ve bilgi birikiminin avantajlarından faydalanıp köye daha fazla yararlı olunmalıdır. Yapılanlarla asla yetinmemeli, hizmet için alternatif aranmalıdır. Belediyemize faydalı olabilecek devlet daireleri, hizmet için gitmekle aşındırılmalıdır. Kısacası bir yolunu bulup ve bir şekilde belediyemize hizmeti sağlanmalıdır.)

Balcı Mehmet'in en küçük oğlu Hasan Musa Mehmet, Emine çiftinin kızı Döndü ile evlidir. Sümeýra, Zeynep, Havvanur ve Fatih isimli yavruları ile sağlıklar dileriz. Balcı Mehmet büyüğümüz de

1989'da rahmetli olmuştur.

Baki hocamızın üçüncü oğlu da Mevlüt Balcı ağabeyimizdir. Mevlüt ağabey madeni takma dişleri ile hep gülümseyen, hatırşinas inanç ve iman yüklü bir büyüğümüzdür. Mevlüt Ağabey Ganioglu'nun kızı Emine hanım ile evlidir. Mevlüt Emine çiftinin Yaşar, Bilal, Ayşe, Emine, Hikmet olmak üzere beş evlatları vardır.

En büyük oğlu da Yaşar Eşelerin Alinin kızı Güllüzar ile evlidir ve Şerife, Neşe, Gönül, Şükran, Emine, Hidayet ve Baki olmak üzere 7 evlat sahibleridir. Bu evlatlardan Hidayet'in tarih öğretmeni olduğunu öğrenmek bana gurur ve sevinç veriyor... Sayılarının çoğalmasını gönülden istiyoruz. Ayşe Balcı, amcası Mehmet Balcı'nın oğlu Muzafferle evlidir.

Mevlüt Balcı'nın oğlu Bilal, Deli Ali büyüğümüzün kızı Gülbahar ile evlidir. Şenol, Şener, Şeref, Senay ve Emine olmak üzere beş çocukları vardır. Bilal Balcı halen

Fransa'da gurbetçilik edip çile doldurmaktadır

Mevlüt Balcı ağabeyin bir oğlu ise (Hikmet Balcı) mimar-mühendistir. Şu anda Mersin'de müteahhit olarak çalışmaktadır. Hanımı Anamurlu'dur. Şenay adlı bir yavruları vardır. Hikmeti öper mutluluklar dilerim.

Balcı Mevlüt'ün küçük kızı Emine Avşar'ı Tahir Alisinin oğlu Recep ile evlidir. Mustafa, Zeynep, Fatma ve Ayşe'ye mutluluklar dileriz.

Sırası geldikçe tüm ailelerimiz yayına konacaktır. Derginin yayınında Kerim kardeşimiz yalnız bırakılmamalıdır. Yazı yazarak veya bir başka şekilde Kerim Bozdağ'a yardımcı olunmalıdır. Elimizde tuttuğumuz derginin bu hale getirilmesi son derece zordur. Şayet varsa herkes eteğindeki taşı döküp işe dört elle sarılmalı, ya da sarılana yardımcı olunmalıdır

TÜBERKÜLOZ (VEREM)

Dr. Ali ÖZEL

Tarihi, insanlık kadar eski bir hastalıktır. İnsanları canından eden tüm insanlığı tehdit ederek zaman zaman yaygın ölümlere sebep olan hastalığın mikrobunu Alman asıllı Robert Koch (Kok) isimli bir alim bulmuştur. Uzun ve yoğun çalışmalar sonucu verem hastalığının hızı kesilmiştir. Artık insanlığı tehdit eden bir unsur olmaktan çıkmıştır. Ama yine de verem her zaman vardır ve var olacağı da benziyor.

Mikrobun yerleştiği yere göre, akciğer, kemik, beyin (menenjit), böbrek, bezler (adenit), genital sistemler tüberkülozu gibi isimlerle anılmaktadır.

Biz kısaca akciğer vereminden bahsedeceğiz. Anlaşıldığı üzere burada mikrop akciğerlere ve akciğerden de yukarı yanı, uç kısımlarına yerleşmektedir. Akciğer, mikrobun şiddetine ve aradan geçen zamana bağlı olarak tahrip olmakta, neticede solunum ve kalp yetmezliğine bağlı olarak ölümler hasıl olmaktadır.

Hastalığın belirtileri çeşitlidir. Öksürtük bazen kısa ve kesik, bazen uzun ve harıltılı, bazen boğmaca gibi sık ve zorlayıcı, bazen de balgamlı olur. Balgam hastalığın ileri safhalarında daha da fazlalaşır. Bazen kanlı, kanlı köpüklü, bazen pas renginde çıkarılır. Nefes darlığı hastalık ilerleyip akciğer tahrip oldukça fazlalaşır. Nefes darlığı astımvari olduğu zaman hasta zor anlar yaşamaktadır. Ağrıları akciğer zararına intikal ettiği zaman fazlalaşır, Tüberkülozda ateş, başlangıçta pek dikkat çekmez ise de sonraları çeşitli versiyonlar göstererek 39-40 dereceye kadar yükselebilir. Terleme önemli bir belirtidir. Gece terlemelerine dikkat etmek gerek. Gündüzleri şakayeti olmayan hastalar, geceleri yatak yorgan ter içinde kalırlar. İleri safhalarda dermansızlık, halsizlik ve aşırı zayıflama ile hastalık kendini göstermeye başlar. Veremli hastalar, daha çok göğüs kafesleri uzun zayıf kişilerdir.

Hastalığın teşhisi hastanelerde konur, Değişik akciğer filmleri, tomografiler, kan tahlili ve kan test-

leri, balgam, tükürük test ve kültürleri ile kesin şekilde teşhis edilir.

Tedavide öncelikle hastanın yaşadığı çevre, muhit ortam tanzim edilmelidir. Hastalar yağlı tatlılar, etler, sebze ve meyvelerde zengin beslenmeye tabi tutulurlar. Bol ve besleyici gıdanın yanında temiz hava da çok önemlidir. Sırf verem hastaları için yüksek ormanlık, hava kirliliği olmayan yerlerde senatoryum denen hastaneler yapılmıştır. Tüberküloz tedavisinde çok etkili ilaçlar bulunmuş olup halen iyi sonuçlar alınmaktadır. İlaçlar çeşitli vitaminlerin eşliğinde uzun zaman kullanılmaktadır. İlaçla tedaviyi hekimler tanzim ederler ve hekim kontrolünde devam eder. Tedavinin esasını bünyeyi kuvvetlendirerek mikrobi etkisiz hale getirmek teşkil eder.

Bilindiği gibi tüberküloz ileri derecede bulaşıcıdır. Hasta ile etrafındakiler karşılıklı hal ve hareketleri tanzim etmeli, bunu yaparken de birbirlerini gücendirmeden, anlayış göstermelidirler.

Korunmanın esasını aşılama teşkil etmektedir. Tüberküloz (BCG) aşısı, çocuk bir aylıkken yapılır. Sonraki zamanlarda da yapılabilir. Ayrıca hasta kişilerle, sağlam kişilerin, hastalığın bulaşması yönünden, karşılıklı münasebetleri de çok önemlidir.

YETER AJANS

KERİM
BOZDAĞ

0.542.527 20 09

TÜRK MÜZİĞİNE SON DARBE: POP

Hakan YAMAN

Öncelikle kuru bir pop karşıtı olmadığımızı peşinen beyan edelim. “Zaman andan ibaretir” ve “sanatçı çağının şahididir” anlayışlarını hatırlarsak, çok büyük bir medeniyetin sesi olan geçmiş musikimizin, günümüz insanını tamamen doyuramayacağını da kabulleniriz. Tezatsız bir cemiyetin içinde yoğrulan o musiki yine tezatsız bir cemiyete sesleniyor; muhataplarını iç alemlerinde hür bir yolculuğa davet ediyordu. Yani kendi zamanının manasına muatabıktı.

Günümüz insanı ise tarihin bir benzerini görmediği ve başarısızlıkla noktalanan bir medeniyet değiştirme hamlesinin şokunu üzerinden atamamış bir vaziyette... Üstelik bu son noktayı görmeyen güçlerin dayatmaları yine devam ediyor ve toplumumuz akla-hayale sığmayacak tezat uçurumlarına yuvarlanıyor, karmaşıklığın pençesinde çılgınca kıvrılıyor. Anlaşıldığı gibi müthiş bir kimlik bunalımı var. Bu zamanı kuşatacak hasrına alacak, ve nizamlayacak müzik elbette daha farklı olacak. Böyle bir bakış açısından hareket etmek, zamane insanlarının seviyesine düşmek ve onların çapı kadar eser vermek değildir. Aksine, bir doktorun tedavi edeceği hastaya dokunma mecburiyeti gibi, çağını ve toplumunu nizamlayacak sanatçının, nizamlayamayacağı toplumun kaosuyla ortak olma, hatta o

kaosu bütün şiddetiyle yaşama zaruretinden doğar bu bakış açısı... Yeri gelmişken, sevgili üstadımız Necip Fazıl'ı şiirindeki metafizik gerilim sebebiyle “dindar bir şair” kabul etmeyen, dindar şairin Yunus Emre gibi huzurlu olacağını söyleyen saklakları da hatırlatmamak olmaz ne bilsin kültür fukaraları; üstün sanatçı çağının şahidi ve yerine göre de davacısı, ya da müdafaacısıdır; yani sürekli bir alışveriş halindedir yaşadığı “an”ları.

İşte bu sebeple böyle bir çağda ve ülkede pop türü arayışlar Türk müziği için bir kurtuluş hamlesi olabilir. Çünkü son asırlarda ne şarkılarımız, ne de türkülerimiz zamanı malzeme haline gelen şarkılar sanat müziğine benzemediği gibi, türküler de Türk'ü anlatmıyor artık.

Böyle bir yokluk ortamında, eski malzemelerden de faydalanarak muazzam bir hamle yapması, mesele sahibi insanı kucaklayarak Türk müziğine hayat kazandırması gereken pop, liyakatsiz ellerin, arabesçilerin bile kültür (!) seviyelerine erişmeyen oradan burudan toplama, güya sanatçı olan serserilerin istilasına uğramış, tabiri caizse, “hastane yapılıyor” diye umut tomurcukları dağıtan yer infaz merkezine dönüşmüştür.

Bilgisayardan çıkarma seslere aynı kolaycılıkla yazılan ucuz sözler yerleştirilerek şarkı oluyor; hoplayıp zıplamakla sahneleri sirk alanına çeviren ve mü-

cerretler alemine sokaktaki vatandaşlar kadar ilgi duymayan palyoçalar sanatçı kabul ediliyorsa, en kısa zamanda Türk müziği için bir cenaze töreni hazırlanmalıdır.

Aslında bu işler topyekün bir dünya görüşü meselesi... Herşeyden önce Büyük Doğu ikliminin, ideal sanatçının yetiştiği, yeşereceği, filizlenip boy atacağı bir zemin yok. Bazen sağlıklı ve ümit verici tohumlar düşüyor toprağa ama tohumların elverişsizliği bu tohumu, ya çürümeye, ya kendisine benzemeye mecbur bırakıyor. Bunun en güzel misallerinden birisi Sezen Aksu'dur. “Sen Ağlama” ve “Firuze” gibi kasetleriyle orjinal ve sağlıklı sayılabilecek bir yolda olduğunu fısıldamıştır önceleri. Ama bahsi geçen iklim ve zemin şartları sebebiyle kısa zamanda tarzını piyasaya uydurmuş, herhangi bir popçu olmuş, hatta “şıkıdımlı”, “oynak” bestelerle en ağır darbeleri indirmiştir Türk Müziğine.

Artık, hareketli yaşamayı seven “şen sipa neslinin” ve entelektüellik özentsinde “çağdaş okumuş” yığınların arabeski mahiyetine bürünen popun, düşünen, sancılanan ve yeni bir nizam arzulayan “meseleli” insana söyleyecek bir sözü ve hissettireceği bir zevki kalmamıştır. Bütün insan ve toplum meseleleri gibi Türk müziği de yepyeni bir diyalektik zeminde işlemeyi, şifa bulmayı bekliyor.

22 AĞUSTOS 1999 ÇETMİLİLER GÜNÜ ETKİNLİKLERİ

PROGRAM

- > FOTOĞRAF SERGİSİ
- > DİA GÖSTERİSİ (GECE)
- > AÇILIŞ KONUŞMALARI
VE ÖDÜL DAĞITIMI
- > KONSER
- > KAPANIŞ

Geleneksel Çetmililer Dostluk Sevgi ve Hoşgörü günümüze teşrifleriniz bizleri onurlandıracaktır.

ÇETMİ BELEDİYESİ
ÇETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA
VE YARDIMLAŞMA VAKFI

SİZİN FOTOĞRAFLARINIZ

Hacı

Hasan

Mustafa Göktürk

Mustafa Semerci
Ali Yıldırım

ÇETMİ'YE ÖZGÜ YEMEKLER

- İlan Burçağı
- Ayrannı Çorba
- Tarhanaaş
- Tarhana
- Tefaklaş
- Garamıklı pilav
- Tomata Yahnisi
- Kömbe/ Kül Kömbesi
- Yağümmesi
- Çekme unu bulamacı
- Tomata tarhanası
- Tandır
- Şalga Dondurması
- Şalgalı pilav- Baklalı pilav
- Gatmer (Selam Gatmeri/Tokmakan Gatmeri)
- (Gavıt (Göç gavıdı)
- Goyuşmaç
- Ekmek helvası /Pekmez helvası
- Köftü
- Bulgur Göllesi
- Soğan Öldürmesi
- Keş
- Sütlü Kabak
- Bitti
- Döğmeli Ekmek
- Külbastı
- Pancar Ezmesi
- Topalak
- Havla
- Gaymak
- Yağlı Ekmek
- Doğramaç
- Papara
- Ekmek Halvası

Mehmet Balcı, Hasan Şalkır, İbrahim Akbay, Hasan Arı ve Hidayet Şevik - 1958

ANTALYA 2. ÇETMİLİLER PİKNIK ŞÖLENİNDEN İZLENİMLER

Hasan BOZDAĞ

Bundan bir yıl önce Antalya 1. Çetmililer Piknik Şöleni düzenlenmişti. Antalya, İstanbul, Bursa ve Konya'dan gelen hemşehrilerimiz piknik sahasını doldurmuştu. Uzun süredir birbirini görmeyen dostlar, akrabalar, arkadaşlar kısacası Çetmililer bir bayram yerine döndürmüşlerdi güzelim sahayı O gün, tatlı hatıralarla bir yıl boyunca yadedilmişti. Bir yıl dediğin ne ki göz açıp kapıyana dek geçip gitmişti. Pikniğin geleksel olabilmesi, hepsinden önemlisi Çetmilileri senede birgün bile olsa bir araya getirebilmek düşüncesi yeniden gönüllerde filizlenmeye başlamıştı.

Birtakım arkadaşlarımız pikniğin düzenleneceğini, hazırlıkların başladığını ifade ediyorlardı ki, O melun yaygara ortalığı sardı. Fısıltı gazetesi iyi çalışıyordu. "Bu yıl pikniği falan partililer düzenleyecek. Falanca şöyle demiş, öyle olursa biz katılmayız" gibi sözler halkımızın dilinde dolaşmaya başlamıştı. "Aman Allah'ım birlik beraberlik adına, insanlarımız iyice birbirinden koparılacaklar mı" diyen aklı selim sahipleri kara kara düşünüyorlardı.

Pikniğe giden yolda iki önemli adım atıldı. Önce Mehmet KARACA'nın evinde bir kısım davetlilerle mesele enine boyuna tartışıldı. İkinci gün Dede BOZDEMİR'in evinde toplandı. Bütün mesele tekrar ele alındı. Bu meselede partinin, pırtının ola-

mayacağı, zamanın birlik beraberlik zamanı olduğu, şölenin hedefinin de bu birlikteliği, kardeşliği pekiştirmek olduğu vurgulandı.

Bir yıl önceki pikniği düzenleyen kardeşlerimiz kendilerine yönelik bir takım eleştiriler sebebiyle, bu eleştirilerin haksız olduğu, bu yıl pikniği başkalarının düzenlemesi, kendilerinin de onlara yardımcı olabileceklerini ifade ettiler.

Toplantı soncu Hasan BOZDAĞ, Mehmet KARACA, Dede BOZDEMİR, Ahmet ZENGİN ve hüseyin YILDIZ tertip komitesi olarak tesbit edildi.

Piknik tarihimiz için 27.06.1999 gününe karar kılındı. Piknik zamanına az bir süre (2 hafta) vardı. Yapılacak işler ise çoktu. Herşeyden önce yeterince finansman ortaya çıkmamıştı. Destek verebilecek insanlarla görüşülecek, gerekli malzemeler temin edilecek ve piknik düzenlenecekti. Son güne kadar bunların hepsi bizleri tedirgin etmiştir. Ama o son günün heyecanı, imtihanı bir başka, işte o herşeyi unutturuyor, içinizde tatlı bir reddüt ve huzur duyuyorsunuz.

O güne kadar yayık nedir bilmeyen, yayık ayrıntı tadını almamış gençler, çocuklar... Bir tarafta katmer yapan, misafirlerine tatlı bir tebüssümle ikram eden bacılar, şehrin rehabetinden kurtulup eğlenen çocuklar. Yaşanan yemek dağıtım curcunaları bile

düşününce insana tatlı bir haz veriyor. Tabi dondurma peşinde koşan çocuklarımızı da unutmamak gerekir. Büyüklerin çamlar altındaki muhabbetine ne demeli? Kısaca tatlı tatlı hatırlayacağımız birgün dolu dolu yaşandı.

Burada pikniğin düzenlenmesinde bizlere yardımcı olan tüm hemşehrilerimize TERTİP KOMİTESİ adına, özellikle Mustafa ÖĞÜT'e, Başak Unlu Mamüller ŞTİ.'ne, Mustafa ÖZEL'e, yemek yapımında rahmetle yaddettiğimiz Sefer ASLAN'ın oğlu Zeki ASLAN'a, bizleri kırmayarak sazıyla sözüyle ses veren Korucu'nun Osman UÇAR'a, dondurmaları ile çocuklarımızı sevinderin pastacılarımıza, Konyalılar Camii İmam Hatibi değerli insan Sayın Muhittin GÖLGEN'e Dr. Ali ÖZEL'e ve ismini sayamadığımız diğer hemşehrilerimize.

Pikniğimize Çetmi'nin Sesini havasını getiren, davetimizi içtenlikle kabul ederek günümüzü şereflendiren, pikniğimizi köyümüzde duyuran, belediye otobüsünü halkımızın emrine veren Belediye Başkanımız Sayın Mehmet BALCI'ya, Çetmi'den pikniğimize katılan Vakıf Başkanımız Ramazan AYVAT'a, Antalya Konyalılar Derneği Başkanımız Cengiz Bey'e katkılarını esirgemeyen Kepez Belediye Başkanı ve personeline pikniğimize katılan bütün hemşehrilerimize ve misafirlerimize teşekkür ederiz.

AVCIDAN AVCIYA

Mehmet KARACA

“Aman avcı vurma beni...”

Türküsünü hepimiz biliriz. İçimizde yankılanır sanki avlanan hayvanların feryatları bu türkü ile.

2 Ekim 1998’de sıcak bir yaz günü dört kafadar, gündüzden kavilleşip ava gitmeyi planladık. Akşam oldu toparlanıp ava yollandık. Yolumuz Isparta ili Davras Dağı etekleri. Rastgele deyip yollara koyulduk. Far avı yapacağız. Mehmet Kaplan, Adem - Mehmet Güven ve ben.

Isparta’ya gecenin saat onikisinde vardık ve ihtiyaçlarımızı gördükten sonra far avı yapacağımız bölgeye intikal ettik. İlk av başlangıç yerimiz elma bahçelerinin etekleri. Farın etkisi ile hareket edemeyen tavşanlar mahzun mahzun bize bakarken bizler acımasızca onları avladık. Sabah tan yeri ağarmak üzereydi. Çayımız demlendi, sofralar serildi. Çantalarımızda bulunan peynir, zeytin, domates ne varsa güzel bir sıkı vurduktan sonra üzerine demlediğimiz çayları içtik. Yeni bir güne başlıyorduk bütün canlar gibi. Bir arkadaş armut ağacına konan kınalı serçeye tüfeğini doğrulttu ateşledi. O minik serçe yere serilir serilmez kendisini közün üzerinde buldu. Kuşun kızarmış etinden birer lokma boğazımıza attık. Bir lokma lezzet için kanına girdiğimiz kınalı serçe beni çok üzmüş ve düşündürmüştü. Avlanan biz miydik, avladıklarımız mı?

AVCIYA

Ava giderken avlanır avcımışın sen

Kanadını kırdığın bir minik serçe

Hakkını nasıl alacak senden

Etlerini dilken dilken ettiler

kızartılar tavada hemen yuttular

Karınları doyunca “ekşi imiş” dediler

Yavruların dağda öksüz kaldı mı tavşanı

ÖNÜMÜZDEKİ SAYI

ANTALYA ÖZEL SAYISI

OLACAKTIR.

KATKILARINIZI BEKLİYORUZ.

ÇOCUK SAYFASI

DİNİMİZE GÖRE ANA-BABA HAKLARI

Ana ve babalarımız, hangi yaşta olurlarsa olsunlar, onlara karşı tutum ve davranışlarımız onları asla üzmemeli ve zor durumda bırakmamalıdır. Allah Teâlâ, bir çok âyetinde ana-babaya olan sevgi ve bağlılığı Allah'a imanla beraber zikretmiştir.

"Allah'a kulluk edin, O'na bir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya iyilik edin..." (en-Nisâ, 36)

"De ki: Rabbinizin size (neleri) haram kıldığını okuyayım; O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babay iyilik edin"(en-âm, 151)

"Rabbin yalnız kendisine tapmanızı ve anaya, babaya iyilik etmenizi emretti."(el-İsrâ, 23)

"...İkisinden birisi, yahut her ikisi, senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşır (ihtiyarlık zamanlarında senin yanında kalırlar) sa sakın onlara "öf!" deme; ; onları azarlama! onlara saygılı, nazik ve güzel söz söyle. Onları esirgeyerek üzerlerine alçak gönüllükle kanat ger. Ve; "Rabbim!Onlar beni küçüklüğümde nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onları öyle esirge!" diye dua et." (el-İsrâ, 23-24)

hz. Peygamber (s.a.s.) ebeveyni inciltmeyi büyük günahlardan saymıştır;

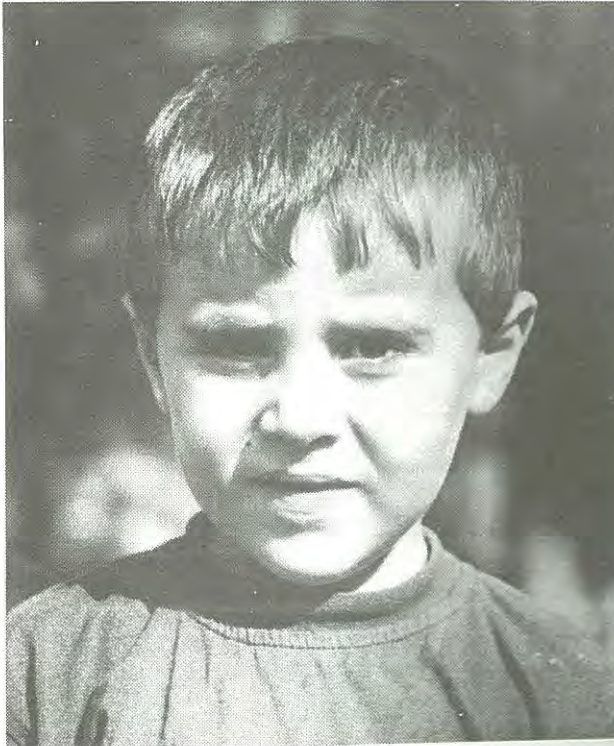
"Size en büyük günahları bildireyim mi? Allah'a şirk koşmak ve ana-babayı incitmek." (Buhari)

Özellikle annelere nasıl davranılması hususunda;

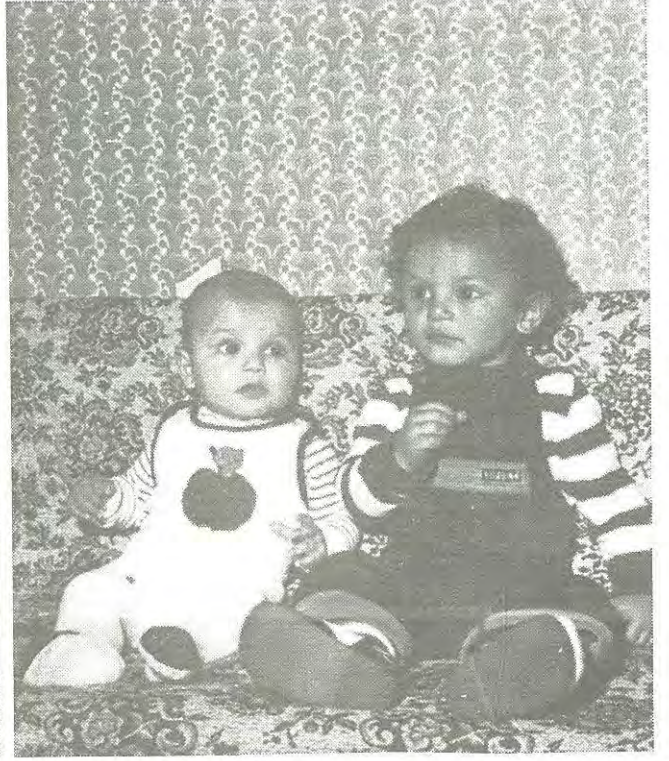
"Cennet anaların ayakları altındadır." (Nesâi) buyurmuş ve;

"Allah size analarınızı incitmeyi yasaklamıştır." (Buhari) hadisiyle takviye etmiştir.

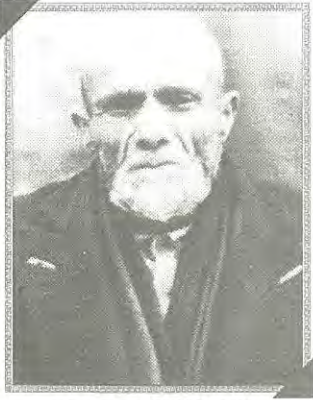
Onlar bizim her şeyimiz ve onları üzecek hiçbir haklı yönümüz olamaz.

ÇOCUK SAYFASI

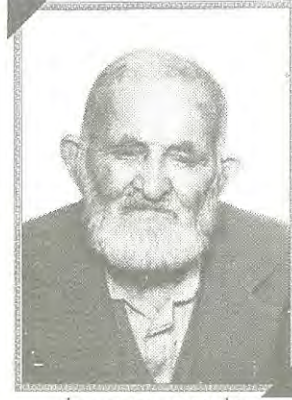
- ÖLÜM -

Ahmet BAYRAM

Fatma AKBOĞA

İbrahim ÇETİN

Fadime ÇETİN

ÖLÜM

Hiç bilmezem kezik kimin
Aramızda gezer ölüm
Halkı bostan edinmiştir.
Dilediğin üzer ölüm.

Bir nicenin belin бүker
Bir nicenin mülkün yıkar
Bir nicenin yaşın döker
Var gücünü ezer ölüm

Birinin alır kardaşın
Revan döker gözü yaşın
Hiç onarmaz bağı başın
Hayır işten bezer ölüm

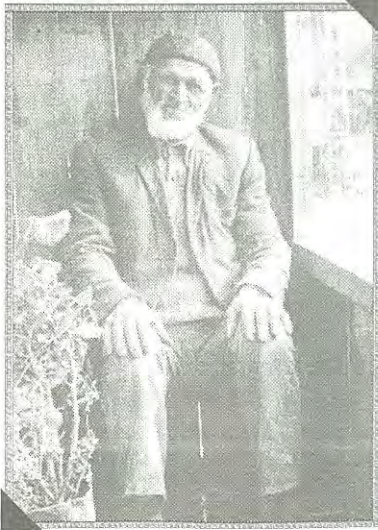
Yiğidi koca olunca
Komaz kendini bilince
Birini koyup gelince
Gözlerini süzer ölüm.

Kanı anın sevdik yarı
Kıl taatin arı yürü
Miskin Yunus aydur bunu
Ejderhalar ezer ölüm

YUNUS EMRE

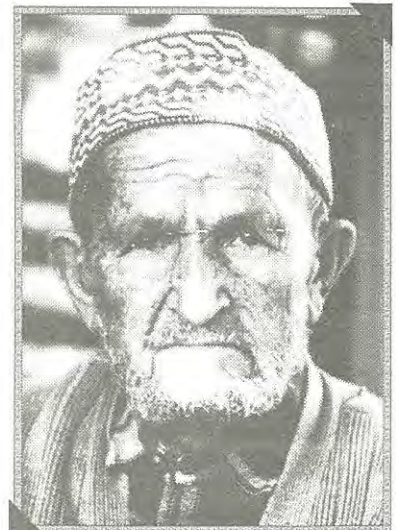
Mehmet PARLAKÇI

Hüseyin DAL

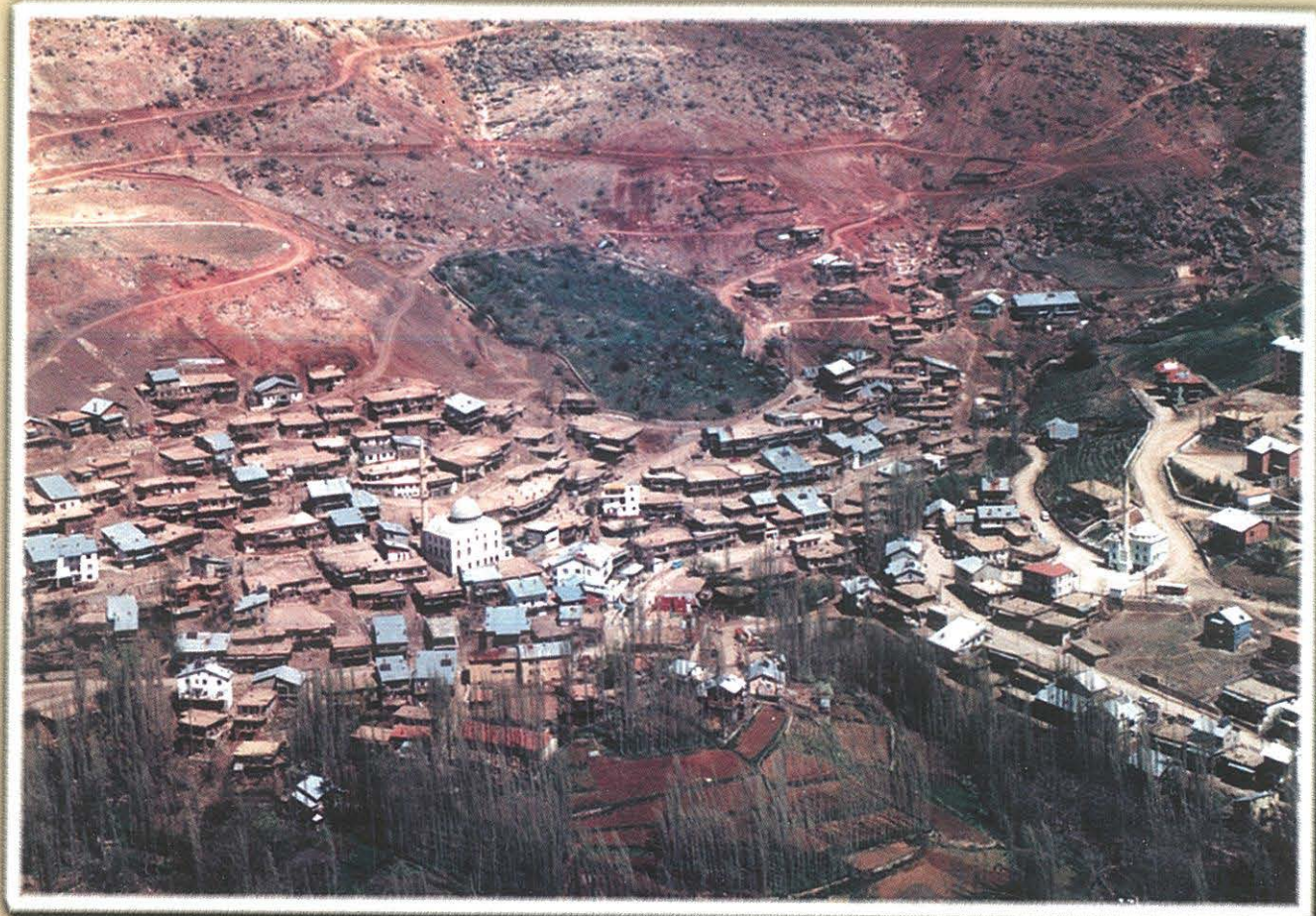

Veysel EŞSİZ

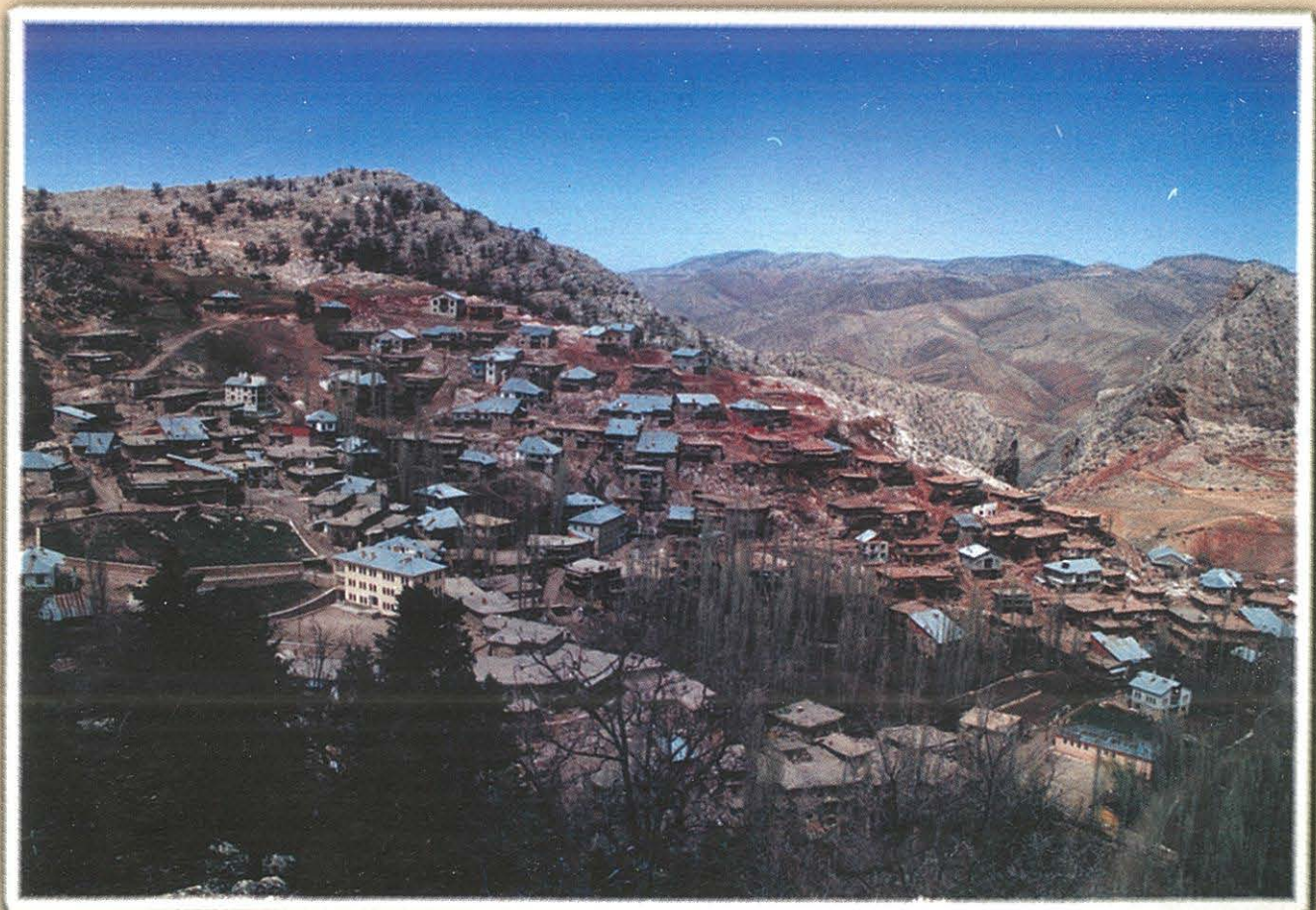

Doktor Hasan

Çetmi Kasabası

Bolay Kasabası

ASIRLARDIR GÜN SÖKMÜYÖR ŞAFAK

Hicran filizlenmiş yanaklarında,
Kaybolan zamanın uzaklarında

Bir yürek dolusu hasret mi yoksa
Dökülen türküler dudaklarında?

Rahmet yüklü değil artık ellerin;
Derman mı kesildi ayaklarında?

Osmanoğlu... Osmanoğlu ... Neredesin?
Zulüm sultan oldu topraklarında.

Kaç zamandır kırgın ve yorgun ufuk;
Gün sökmüyor şimdi şafaklarında.

Baharsız bir iklim belki ağlayan
Rüzgarı yorulan bayraklarında

Boğuk bir feryattır geriye kalan
Tarihin tozlanmış yapraklarında.

Hakan YAMAN

